

JETA E KRISHTIT

Vëllimi 1

Manual për Librin me Figura 1

Autore: Katherina Hershey
Adaptuar për Europën: Jennifer Haayer
Perktheu nga Leonard Doka, Ana Memi

Bashkësia e Ungjillizimit të Fëmijëve
Child Evangelism Fellowship
Kutia Postare 249
Durres
Albania

JU LUTEMI VINI RE!

Vizualet për këtë seri mund të blihen në pjesën më të madhe të zyrave të BUF-it dhe në dyqanet në internet. Për një listë të zyrave të BUF-it dhe dyqaneve në internet në Evropë, ju lutemi vizitoni www.teachkids.eu/al dhe kliko mbi “Vendet”.

Copyright © 2002, 2009 Child Evangelism Fellowship® Inc.

Të gjitha të drejtat e rezervuara. Përdorur me leje.

Mund të riprodhohet vetëm për përdorim personal, shërbese, jofitimprurës ose jo-komercial. Vizitoni www.teachkids.eu/al për më shumë detaje mbi lejen e përdorimit.

Jeta e Krishtit

Vëllimi 1

PARATHËNIE

Një privilegj shumë i madh që mund të ketë një besimtar është për t'u mësuar fëmijëve për Fjalën e Perëndisë. Ky sjell me vete një përgjegjësi të dyfishtë - për të ungjillizuar fëmijët e pashpëtuar dhe për të përmirësuar njohurinë e atyre që janë të shpëtuar.

Fëmijët e pashpëtuar duhet të mësojnë lajmin e shpëtimit - një lajm rreth Perëndisë, mëkateve të njerëzve, karakterit dhe veprave të Jezus Krishtit dhe rreth përvetësimit të shpëtimit. Secila nga këto pika të së vërtetës përfshin disa ose shumë doktrina të mrekullueshme dhe ne duhet t'u mësojmë fëmijëve për të gjitha:

Perëndia

Në qoftë se fëmijët nuk mësojnë gjëra që Perëndia i ka zbuluar për Vetën e Tij, ata do të ndërtojnë konceptet e tyre të gabuara. Ne duhet të mësojmë për shenjtërinë, madhësitinë, dashurinë, sovranitetin, urtësinë, gjithëdijen, gjithë-fuqishmërinë e Tij e të tjera.

Mëkatet e njerëzve

Mësojuni fëmijëve se ata janë mëkatarë prej natyre dhe veprimi, se mëkati është mosbindje ndaj ligjit të Perëndisë, dhe na ndan nga Perëndia.

Zoti Jezus Krisht

Ai është Biri i përjetshëm i Perëndisë, i cili u bë njeri. Ai jetoi një jetë të pamëkatë, vdiq një vdekje për të zëvendësuar mëkatarët, u ringjall, u ngrit në qiell dhe është lartësuar në krahun e djathtë të Perëndisë.

Përvetësimi i Shpëtimit

Duhet të mësojmë me kujdes fëmijët, sesi ata të shpëtohen. Pendimi dhe besimi të shpjegohen me kujdes dhe të përsëriten.

Është e qartë, se është e pamundur që të mësohet secilën nga këto të vërteta në çdo mësim. Shumë fëmijë dinë pak ose nuk dinë asgjë, prandaj ato që ne përfshijmë duhet të mësohen plotësisht. Mësoni të vërtetat që dalin nga tregimi. Mos harroni të përdorni të gjithë programin për të mësuar fëmijët.

Fëmijët që janë shpëtuar do të përfitojnë nga ky nëpërmjet mësimi të ungjillimit, por gjithashtu ne duhet t'i mësojmë atyre të vërtetat, të cilat do ti forcojnë, ndihmojnë dhe drejtojnë në jetën e tyre të krishterë.

Përpikuni, gjatë një periudhe, ti mësoni atyre "të gjitha këshillat e Perëndisë".

Mësimet në "Jeta e Krishtit", Vëllimi 1, përfshijnë periudhën nga lajmi i lindjes së Jezusit deri në fillimin

e shërbimit publik të Zotit Jezus Krisht. Ju keni rastin, jo vetëm të tregoni histori të bukura, por gjithashtu të mësoni të vërtetat jetësore rreth Zotit Jezus Krisht. Duke mësuar, lutuni që Perëndia Frymë i Shenjtë do ta përdorë Fjalën e Tij për t'i sjellë fëmijët në njohjen e Atij që është personazhi kryesor në çdo mësim. Çdo mësim përfshin mësimdhënien rrënjësore dhe zbatimin e një të vërtete qendrore.

PIKAT KRYESORE TE MËSIMEVE

Pikat kryesore të mësimëve shumë të shkurtra janë dhënë në fillim të çdo mësimi. Ato tregojnë se ku e Vërteta Qendrore (**VQ**) është mësuar në mësim dhe ku është zbatuar.

P - do të thotë zbatim për fëmijën e pashpëtuar;

Sh - do të thotë zbatim për fëmijën e shpëtuar.

Të jeni në dispozicion për të dhënë këshillë

Është e rëndësishme që fëmijët, të cilët ju mësoni ta, dinë që ju jeni në dispozicionin e tyre të jepni edhe më shumë ndihmë shpirtërore, në qoftë se ata kanë dëshirë të flasin. Se si mund të veproni është shënuar në tre mësimet (Mësimet 1,4 dhe 6).

Nuk është e nevojshme t'u tregoni fëmijëve se ju jeni në dispozicion si një pjesë e mësimi të Biblës, por mund të jetë përfshirë në një pjesë të përshtatshme të programit. Është më mirë të mbani këtë dhe ftesën e Krishtit për mëkatarët që të vijnë tek Ai, të ndarë në programin tuaj.

Tregoni qartë dhe shkurt ku ju do të jeni pas takimit, nëse ata dëshirojnë të flasin me ju (për shembull tek tabela, pranë pianos në dhomën tjetër). Gjëja e rëndësishme është që të gjithë fëmijët ta dinë që ju jeni në dispozicion të tyre. Në vijim është një shembull se çfarë mund të thoni për dispozicionin tuaj, ne qoftë se ju e bëni nga fillimi i programit:

"Më vonë në mësimin tonë të Biblës sot, unë do t'ju shpjegoj si ti mund të besosh Krishtin personalisht si Zotin dhe Shpëtimtarin tënd. Në qoftë se, në fund të takimit, ti akoma nuk e di si ta bësh këtë, dhe ke dëshirë që unë të të ndihmoj më shumë, eja të lutem dhe ulu në një karrige këtu përpara, kur të tjerët të largohen."

VARGJE NGA BIBLA PËR TE MËSUAR PËRMENDËSH

Ne nuk kemi sugjeruar një varg të ndryshëm për çdo mësim, me qëllim që ju të harxhoni më

shumë kohë duke mësuar dhe rimësuar ato që janë sugjeruar. Është e rëndësishme që fëmijët të mësojnë këto vargje nga Bibla në mënyrë që t'i mbajnë mend përgjithmonë.

Mësim	E vërteta qendrore	Zbatim
1. Lajmi i lindjes së Jezusit.	Jezus Krishti është Zoti Bir.	<i>Të pashpëtuar:</i> Besoni Atë, sepse vetëm Ai mund t'ju shpëtojë Nga mëkati <i>Të shpëtuar:</i> Ju duhet t'i bindeni Atij.
2. Barinjtë dëgjojnë lajmin për Shpëtimtarin.	Zoti Jezus erdhi në botë për të qenë Shpëtimtari i vetëm nga mëkati.	<i>Të pashpëtuar:</i> Në qoftë se dëshiron të shpëtohesh, ti duhet t'i besosh Atij. <i>Të shpëtuar:</i> Nëse ke vënë besimin në Të, duhet të dish pa dyshim se të ka shpëtuar.
3. Dijetarët adhurojnë Mbretin.	Jezus Krishti lindi Mbret.	<i>Të pashpëtuar:</i> Besoji Atij që t'ju nxjerrë ju nga mbretëria e Satanit e t'ju marrë në mbretërinë e Tij. <i>Të shpëtuar:</i> Adhuroje Atë.
4. Zoti Jezus Krisht si fëmijë.	Zoti Jezus Krisht ishte një fëmijë.	<i>Të pashpëtuar:</i> Krahaso jetën tënde me të Tijën dhe do të shikosh sa mëkatar je. <i>Të shpëtuar:</i> Ti duhet të ndjekësh këtë shembull.
5. Zoti Jezus Krisht në tundim.	Zoti Jezus u tundua në çdo drejtim, po ashtu si ne, e megjithatë, mbeti pa mëkat.	(Nuk ka një zbatim të drejtpërdrejtë ndaj të pashpëtuarit.) <i>Të shpëtuar:</i> Besoji Atij të të ndihmojë të kapërcesh çdo tundim.
6. Zoti Jezus Krisht thërret nxënësit.	Jezus Krishti edhe sot thërret burra dhe gra, djem dhe vajza të bëhen nxënësit e Tij.	<i>Të pashpëtuar:</i> Bindu thirrjes së Tij kur Ai i flet zemrës tënde. <i>Të shpëtuar:</i> Vazhdo të jesh një nxënës besnik.

Mësimi Një

Lajmi i lindjes së Jezusit

Shkrimet e Shenjta:	Lluka 1:26-47; 2:1-3; Mateu 1:18-24
E vërteta qendrore:	Jezus Krishti është Zot, Biri i Perëndisë.
Zbatime:	Të pashpëtuar: Besoni se vetëm Ai mund t'ju shpëtojë nga mëkati. Të shpëtuar: Ju duhet ti bindeni Atij.
Pikat kryesore të mësimi:	<ul style="list-style-type: none">- Engjëlli i bën vizitë Marisë.- Engjëlli i thotë Marisë, se do të lindë një foshnje. VQ- Engjëlli i thotë Marisë, se edhe Elizabeta do të lindë një foshnje- Maria përgjigjet me bindje. VQ- Maria i bën vizitë Elizabetës.- Elizabeta e përshëndet Marinë. VQSH- Maria e lavdëron Perëndinë. VQP- Më vonë, Maria kthehet në shtëpi.- Jozefi trishtohet për shkak të lajmit.- Jozefi ëndërron dhe e dëgjon lajmin e engjëllit. VQ- Maria dhe Jozefi e presin lindjen. VQP
Varg për t'u mësuar përmendësh:	Lluka 1:32 <i>"Ai do të jetë i madh dhe do të quhet Biri i Shumë të Lartit".</i>

madhe kohën, kur do të jetonin në shtëpinë e

Mësimi

"Oh kush mund të jetë?" mendoi Marku me padurim, kur e dëgjoi trokitjen në derë.

Ai po lexonte një libër shumë tërheqës dhe nuk donte ta ndërpriste!

Por trokitja vazhdoi: më në fund u dorëzua dhe shkoi te dera. Në syrin magjik ai pa dikë me shtatgjatësi afërsisht të njëjtë me veten. Kur e hapi derën, ai nuk u besoi syve.

"Aleksi! Ç'bën këtu?" belbëzoi. Para dy vjetësh Aleksi ishte shpërngulur me shtëpi për të banuar qindra kilometra larg.

"Kemi pushim, pra mendova të të bëj vizitë!" i tha Aleksi me buzë në gaz.

Marku aq u çudit sa harroi pothuajse ta ftonte vizitorin e tij në shtëpi!

Edhe Maria, e cila jetonte në kohën e Biblës, e pati vizitorin shumë të papritur.

Ishte vetëm, duke menduar mendime të gëzuara, sepse së shpejti do të martohej. E donte shumë Jozefin, dhe priste me dëshirë të

tyre. Ndoshta po planifikonte, si ta bënte atë shtëpi sa më të këndshme për Jozefin. Nuk do të kishin shumë para, por Maria nuk shqetësohej. Shumë gjëra të tjera e gëzonin. Perëndia kishte qenë aq i mirë me të. Papritur mendimet u ndërprehen!

(Figura 1-1)

"Të përshëndes, o e zgjedhur! Zoti është me ty!"

Maria u tremb. Një engjëll! Fytyra e saj e tregoi frikën në zemër.

"Mos ki frikë, Mari. Perëndia të do pa masë," i tha engjëlli, Gabriel. "Ti do të bëhesh nëna e Birit dhe do t'ia vësh emrin Jezus. Do të jetë i madh dhe do të jetë Biri i të Lartit Perëndi."

Foshnja do të ishte Biri i të Lartit Perëndi!

(Figura 1-2)

Bibla, Fjala e Perëndisë, na tregon shumë gjëra për Të. Shikoni këtë trekëndësh, ka tri anë, megjithatë është një trekëndësh. Perëndia është një Perëndi, por Ai është tre persona: Perëndia Ati, Perëndia Biri, Perëndia Frymë i Shenjtë. Sot po mendojmë për Perëndinë Bir. Ai është Perëndia, prandaj jeta e Tij nuk po fillon. Ai kishte jetuar në qiell me Perëndinë Atin përgjithmonë. Ai ishte atje, kur bota u krijua. Në të vërtetë Bibla thotë: "Të gjitha gjërat u bënë me anë të tij" (Gjoni 1:3). Ky ishte Ai, tha engjëlli që do të nisej nga qielli dhe do të behej foshnjë, dhe Maria do të ishte nëna e tij. Marisë i duhej të vriste mendjen për të kuptuar engjëllin. Do të ishte ky foshnjë Njeriu i premtuar i Perëndisë? Gjatë shekujve çdo grua hebre kishte shpresuar të kishte nderin të ishte nëna e këtij Njeriu të premtuar. A mund ti ndodhte asaj? Ishte e pabesueshme. Ajo duhet të dëgjojë me shumë vëmendje.

(Figura 1-1)

"Zoti Perëndi do ti japë mbretërinë e Davidit, stërgjyshit të tij. Do të jetë mbreti mbi pasardhësit e Jakobit (Izraelit) përgjithmonë. Mbretërimi i tij do të jetë i pa fund," i shpjegoi Gabrieli.

Dhe Maria e kuptoi...Po. Ky ishte Njeriu i Premtuar i Perëndisë! Ajo do të ishte nëna e Tij. Por mendimet e saj ngatërroheshin.

"S'kuptoj," tha. "Si do të ndodhë kjo?"

"Fryma e Shenjtë do të zbresë në ty," iu përgjigj engjëlli. "Fuqia e Perëndisë do të të mbulojë. Për këtë arsye kjo foshnjë, që do ta lindësh do të jetë i shenjtë... Biri i Perëndisë."

Lindja e kësaj foshnje do të dallohej nga ajo e ndonjë foshnjë tjetër e lindur ndonjëherë. Çdo foshnjë ka nënë njerëzore dhe baba njerëzor. Por kur Biri i vetëm i më të Lartit Perëndi u bë foshnje, do të kishte nënë njerëzore, por nuk do të kishte baba njerëzor.

Kjo foshnjë ishte Biri i Perëndisë vetë. Nuk është për t'u habitur se Maria u çudit. Duhej të fliste me dikë për këto gjëra. Por kush do ta besonte tregimin e saj të çuditshëm? Perëndia ia kishte dhënë engjëllit Gabriel lajmin edhe për këtë.

"Edhe kushërira jote, Elizabeta, pret t'i lindë foshnjë," i tha. "Kujto, Mari, Perëndia do ta mbajë çdo premtim. Për Perëndinë asgjë nuk është e pamundur."

Elizabeta do të lindte foshnjë! Elizabeta dhe i shoqi Zakaria ishin shumë të thyer në moshë. Nëse një çift i tillë me moshë të thyer do të lindte foshnje, do të ishte me të vërtetë një foshnjë mrekullie.

"Unë jam shërbëtorja e Zotit," iu përgjigj Maria engjëllit. "Jam e gatshme të bëj çfarëdo që të dëshirojë Perëndia. Le të ndodhë ashtu siç the ti." Maria e besoi premtimin e Perëndisë. Engjëlli, Gabriel, u kthye në qiell.

Sot as shohim as dëgjojmë engjëj duke na shpallur Fjalën e Perëndisë. Kemi lajmin e Perëndisë në Bibël. E kuptojmë kush është Jezus Krishti, sepse Bibla na shpjegon vazhdimisht se Ai është Perëndia Biri. Ai vazhdonte të ishte Perëndi, edhe kur u bë foshnjë i vogël. Fjala e Perëndisë (Bibla) na shpjegon, pse erdhi në botë Biri i vetëm i Perëndisë.

"Krishti Jezus erdhi në botë për të shpëtuar mëkatarët." (1 Timoteut 1:15).

Vetëm Perëndia mund të shpëtojë nga mëkati - prandaj po vinte Jezus Krishti në botë. Maria nuk i dinte këto gjëra, por po mendonte për lajmin e engjëllit, ndërsa u përgatit për t'i bërë vizitë Elizabetës, kushërirës së saj. Shqetësohej për të ditur, se ç'do të thoshte Jozefi, kur i tregoi për engjëllin dhe lajmin, të cilin ai kishte sjellë.

(Figura 1-3)

Udhëtimi te shtëpia e Zakarias dhe Elizabetës vazhdoi disa ditë. Dhe, për mrekulli! Elizabeta e dinte se Maria do të ishte nëna e Birit të Perëndisë, e Shpëtimtarit të premtuar, madje para se ta lajmëronte Maria.

"Është nder i madh, që nëna e Zotit tim më bën vizitë!" thirri ajo. Elizabeta e kuptonte se fëmija i Marisë ishte Zoti i saj. Elizabeta besonte në Atë të cilin kishte premtuar Perëndia, që do ta dërgonte; kuptonte se Ai, i Premtuari, do të lindte së shpejti. Ishte Zoti i saj! O djalë i krishterë, o vajzë e krishterë, mos harro kurrë, kush është Shpëtimtari yt. Ai është Perëndia i Gjithëpushtetshëm, i pastër dhe i pamëkatë, Ai e di gjithçka. Kur u bë njeri, nuk pushoi të jetë ashtu. Nëse Ai është Shpëtimtari yt, Ai është Zoti yt. Kështu Ai është në kontroll të jetës tënde. Nëse miqtë ose mikeshat po shkojnë diku, që nuk do t'i pëlqente Atij, çfarë do të bëje ti? Nëse janë shumë enë për t'i pastruar pas darke, çfarë do të bëje ti? Nëse Jezus Krishti, Perëndi Biri, është Shpëtimtari dhe Zoti yt, ti me dëshirë duhet të bësh atë çfarë thotë Ai.

Elizabeta gëzohej pa masë për çfarë po ndodhte, dhe Maria ishte mbushur me gëzim të madh.

"Shpirti im e lavdëron Zotin, dhe shpirti im këndon nga gëzimi për Perëndinë, Shpëtimtarin tim," tha.

Maria e dinte se vetëm Perëndia mund ta shpëtonte. Ajo nuk kuptonte gjithçka për djalin e

saj, Birin e Perëndisë, se çfarë do të bënte për ta shpëtuar. Një ditë do t'i merrte mëkatet e botës mbi vete dhe do të dënohej për to. Vetëm Perëndia mund ta bënte këtë! Atëherë do të tregohej përsëri Perëndi, duke u ngjallur nga të vdekurit. Maria e quante Perëndinë "Shpëtimtarin tim". Është Jezus Krishti Shpëtimtari yt? Ti nuk mund të bësh asgjë për t'i larguar mëkatet e tua. Ai, dhe vetëm Ai, mund të të shpëtojë.

Nëse ti largohesh prej gjithçkaje të keqe, që e di në jetën tënde dhe vë besimin në Jezus Krishtin se Ai do t'i largojë mëkatet e tua, Ai do ta bëjë për ty, sepse Ai është Biri i Perëndisë. Ndoshta ke dëshirë të shpëtohesh nga mëkatet, por me të vërtetë nuk kupton sesi mundesh ta bësh. Do të jem (caktoni vend të veçantë) kur të mbarojë Klubi. Kur të tjerët shkojnë, mund të vish tek unë dhe mund të më pyesësh për pyetjet e tua. Unë do të të tregoj përgjigjet e pyetjeve në Fjalën e Perëndisë (Biblën).

Ka shumë rëndësi, që Jezus Krishti të jetë Shpëtimtari yt. Maria e quante Perëndinë "Shpëtimtarin tim".

Ajo gëzohej sepse Perëndia ishte shumë i mirë me të. Edhe Elizabeta me siguri i tregonte Marisë gjëra emocionuese, të cilat i ndodhën asaj dhe burrit të saj, Zakarias.

Edhe Zakaria e shikoi engjëllin, engjëlli i tha: "Se biri ynë, i cili do ta quajmë Gjon do ta bëjë gati popullin për Zotin." Maria, Elizabeta dhe Zakaria kaluan bashkë shumë ditë të gëzuara. Pa dyshim menduan dhe folën shumë për foshnjat, të cilat do të lindnin. Në një farë mënyre, ata do të ndryshonin shumë nga njëri tjetri. Ç'mendon? Si do të ndryshonin nga njëri tjetri?

Foshnja e Elizabetës e kishte babanë njerëzor, Zakarian. Foshnja e Marisë nuk do të kishte baba njerëzor; Ai ishte Biri i Perëndisë. Foshnja e Elizabetës do ta fillonte jetën kur Elizabeta ta lindte atë, por Biri i Perëndisë tashmë kishte jetuar përgjithmonë në qiell. Pak kohë më parë se të lindte djali i Elizabetës dhe i Zakarias, Maria u kthye në shtëpi. Ndoshta gjatë rrugës pyeti veten, "Ç'do të thotë Jozefi? A do të kuptojë?"

(Figura 1-4)

Jozefi ishte shumë i mërziur dhe i shqetësuar që Maria do të lindte një foshnjë.

Po mendonte se do të ishte më mirë nëse nuk martohej me atë. Ndërsa u përpoq të flinte, filloi të ëndërronte. Befas, engjëlli qëndroi në këmbë pranë atij!

"O Jozef," i tha engjëlli, "Mos ki frikë ta marrësh për grua Marinë. Është e vërtetë se do

të lindë një foshnjë, por kjo foshnjë do të jetë Biri i Perëndisë. Do t'ia vësh emrin Jezus, sepse do ta shpëtojë popullin e tij nga mëkatet e tyre. Perëndia nuk i la Jozefit asnjë dyshim se foshnja e tij: - ishte Biri i vetëm i Perëndisë. Është e mahnitshme që me vullnetin e vet u largua nga qielli dhe u bë foshnjë, por edhe pse Ai ishte foshnjë, vazhdonte të ishte Perëndi. Ne nuk mund ta kuptojmë këtë, por ashtu na mëson Bibla, prandaj e dimë që është e vërtetë.

Tani Jozefi e kuptoi. Ishte vështirë të besonte diçka aq të mahnitshme. Ai dhe Maria do të ishin pjesëtarë të një mrekullie! Perëndia do të vinte në botë si foshnjë. Mrekulli më e madhe nuk kishte ndodhur kurrë. Jozefi ishte plot lumturi; jo vetëm sepse Maria do të ishte gruaja e tij, por edhe sepse Perëndia po mbante premtimin e tij dhe po bënte këtë mrekulli të mahnitshme me anë të saj.

Ç'nder i madh që Maria ishte zgjedhur për të qenë nëna e Birit të Perëndisë.

(Figura 1-5)

Maria dhe Jozefi iu bindën lajmit të Perëndisë. Ai dhe Maria ishin plot gëzim ndërsa banonin bashkë në shtëpinë e vogël në Nazaret. Jozefi punonte si marangoz në repartin e tij dhe Maria punonte në shtëpi.

(Figura 1-6)

Ata prisnin kohën e lindjes së Birit të Perëndisë. A ka rëndësi për ty ardhja e Tij? Nëse ke vënë besimin në Të si Shpëtimtarin tënd, përgjigjja e kësaj pyetje është "po". Sepse erdhi Ai, të ka shpëtuar ty nga mëkatet. Mbaj mend se Ai është Zoti yt, të drejton dhe është në kontroll të jetës tënde. Është Ai, të cilin duhet të kënaqësh. Është Ai, të cilin duhet t'i bindesh.

Ndoshta në zemër e di se ardhja e Tij në botë nuk të ka bërë ndonjë ndryshim. Por ti shqetësohesh se nuk i je bindur Perëndisë, dhe dëshiron që Ai të të shpëtojë ty nga mëkatet. Nuk mund ta bëj unë për ty. Vetëm Perëndia mund të të shpëtojë. A do të vësh besimin në Jezus Krishtin, Birin e vetëm të Perëndisë, që do të të shpëtojë ty? Ndërsa mbarojmë mësimin, i thuaj me zemër se të vjen keq për mëkatet e tua, dhe lutu të të shpëtojë. Ai mund dhe ka dëshirë të të shpëtojë kur i bindesh. Perëndia premtonte, "Kushdo që do ta thërrasë emrin e Zotit do të shpëtohet." (Romakëve 10:13)

Mësimi Dy

Barinjët Dëgjojnë Lajmin e Shpëtimtarit

Shkrimi i shenjtë:	Lluka 2:3-20
E vërteta qendrore:	Zoti Jezus erdhi në botë për të qenë Shpëtimtari i vetëm nga mëkati.
Zbatime:	Të pashpëtuar: Nëse ke dëshirë, që Ai të të shpëtojë, duhet të vesh besimin në Të. Të shpëtuar: Nëse ke vënë besimin në Të, mund të dish pa dyshim se të ka shpëtuar.
Pikat kryesore të mësimit:	<ul style="list-style-type: none">- Maria dhe Jozefi bëjnë përgatitje për udhëtimin në Betlehem- Ata udhëtojnë për në Betlehem- Ata arrijnë- Ata qëndrojnë në stallë- Jezus Krishti lind - VQP- Barinjët vijnë dhe e adhurojnë- Ata tregojnë historinë e tyre<ul style="list-style-type: none">- Engjëlli shfaqet- Ai tregon lajmin e Shpëtimtarit - VQ- Qielli u mbush me engjëj - VQSH- Barinjët nisen dhe lajmërojnë të tjerët - VQSH
Varg për tu mësuar përmendësh:	Mateu 1:21 <i>"Dhe ajo do të lindë një djalë dhe ti do t'i vesh emrin Jezus, sepse Ai do të shpëtojë popullin e tij nga mëkatet e tyre."</i>

Mësimi

Maria dhe Jozefi po bënin përgatitje për udhëtimin. Perandori romak, Çezari August, kishte nxjerrë ligjin, që të gjithë popujt në mbretërinë e tij duhej t'i paguanin taksë qeverisë romake. Çdo njeri duhej të shkonte te qyteti i tij dhe atje duhej të qëndronte derisa të vinin tagrambledhësit të njoftonin çdo njeri, sa duhej të paguante. Maria dhe Jozefi duhet të shkonin në Betlehem. Banonin në Nazaret; por Jozefi ishte pasardhës i Davidit, dhe Betlehemi ishte Qyteti i Davidit. Maria dhe Jozefi mblodhën çdo gjë, që do të ishte e nevojshme për udhëtimin.

Më në fund qenë gati për t'u nisur. "E kam sjellë shalën më të rehatshme," mund të ketë thënë Jozefi, ndërsa ja vuri gomarit në shpinë. "A e mendon se do të jesh mirë, Mari?"

(Figura 2-1)

"Po Jozef, do të jem mirë." Maria do ta kishte ditur se rruga në Betlehem ishte e vështirë, me shumë kodra dhe lugina dhe vende plot me gurë. Udhëtimi në Betlehem në Qytetin e Davidit siç quhej nganjëherë, do të vazhdonte katër-pesë ditë me shumë vështirësi. Çdo natë udhëtarët kërkonin vend për të fjetur. Ndoshta gjatë rrugës dikush i ftoi për të kaluar së bashku natën. Ndoshta fjetën disa netë nën yje. Çdo ditë i afroreshin Betlehemit.

Kur më në fund arritën, Maria dhe Jozefi kishin vetëm dëshirë për t'u çlodhur. U lodhën shumë. Do të kishte farefisi i tyre strehim për ta? Jo! Mysafirë të tjerë kishin ardhur më parë dhe asnjeri nuk pati vend. Betlehemi ishte mbushur me njerëz, të cilët kishin ardhur të regjistroheshin për të paguar taksat.

"Do të gjejmë vend në han," ndoshta propozoi Jozefi. Por edhe atje qe e pamundur. Hani ishte mbushur plot! Ç'mund të bënin?

Kur Jozefi e shikoi Marinë, e kuptoi se ajo nuk

e ndiente veten mirë. Sepse tani Maria e dinte se foshnja e saj do të lindte së shpejti. "Jozef, duhet të gjejmë ndonjë vend." Ndoshta dikush i tregoi rrugën atje. Ndoshta e gjetën vetë. Por, ja ku ishte.

Stalla! Maria dhe Jozefi u vendosën në stallë.

(Figura 2-2)

Shumica e stallave nuk janë shumë të pastra dhe për arsye se kafshët banojnë atje, kanë edhe mjaft erë të rëndë. Pa dyshim Jozefi kërkoi për kashtë të pastër.

Ndoshta që Maria, e cila më parë e vuri re grazhdin. Në të vërtetë ai ishte govatë për ushqimin e gomarëve ose lopëve. Por Maria e dinte se ky grazhd do të përdorej për ndonjë gjë tjetër këtë natë.

"Jozef," mund të ketë thënë, "sillmë kashtë të pastër të lutem dhe vëre në grazhd."

(Figura 2-3)

Këtë natë ndodhi - Biri i çmuar i Perëndisë erdhi në botë si foshnjë e vogël e porsalindur! Ai ishte foshnjë e vërtetë dhe ngjante si çdo djalë tjetër. Qante. Duhej t'i jepte ushqim dhe të kujdesej. Ishte djalë i vogël dhe megjithatë, ishte Perëndi! Ne s'mund ta kuptojmë si mund të ndodhë një gjë e tillë, por ajo ndodhi! Por kishte edhe diçka të ndryshme rreth kësaj fëmije. Ju e dini sesi fëmijët e vegjël sillen keq, dhe asnjëri nuk i mëson ata të sillen keq. Ata nuk i binden nënës së tyre, ata dinë vet të sillen kështu. Të gjithë fëmijët lindin dhe duan të ecin në rrugën e tyre dhe jo në atë të Zotit, ata lindin mëkatarë. Ky fëmijë ishte ndryshe. Ai ishte i pastër dhe pa mëkate.

Maria dhe Jozefi e mbështollën Atë me rroba të buta dhe e vunë në grazhd. Ata ishin më të lumtur se kurrë ndonjëherë më parë. Ajo gjë të cilën ata e dëshironin më shumë se çdo gjë tjetër ndodhi. Ata e kujtuan përsëri premtimin e Zotit të bërë shumë kohë më parë. "Një virgjëreshë do të lindë një djalë...Ai do të jetë Zoti me ne". Dhe tjetër, "Sepse na ka lindur një fëmijë, një djalë na është dhënë. Mbi supet e tij do të mbështetet perandoria dhe do të quhet Këshilltar i admirueshëm, Perëndi i fuqishëm, Atë i përjetshëm, Princ i paqes." (Isaia 9:5)

Ata u përpoqën ta kuptonin mrekullinë e kësaj fëmije të re që ishte Perëndi.

Fytyrat e tyre duhet ta kenë treguar gëzimin që ata ndjenin kur e lavdëronin Perëndinë. Ata donin vetëm të falenderonin Perëndinë, dhe ata e bënë. Ata e falenderuan Atë, që i solli

shëndoshë e mirë në Betlehem. Ata e falenderuan Atë për mbajtjen e premtimit. Lutjet e tyre përziheshin gjithashtu edhe me kërkesa. Patjetër ata i kërkuan Perëndisë t'i ndihmonte ata për t'u kujdesur për këtë fëmijë, Birin e Perëndisë.

Maria dhe Jozefi nuk patën problem të mundoheshin për emrin e fëmijës. Engjëlli u tha, "Dhe ajo do të lindë një djalë dhe ti do t'i vësh emrin Jezus, sepse Ai do të shpëtojë popullin e tij nga mëkatet e tyre." (Mateu 1:21). Jezus do të thotë Shpëtimtar, por ç'do të thotë Shpëtimtar? Supozoni se ju jeni duke notuar në det, ju kap një dallgë e fuqishme dhe jeni në rrezik të vërtetë. Në qoftë se dikush në breg ju vuri re, vjen me not dhe ju ndihmon, ne mund të themi se ai ju shpëtoi. Një Shpëtimtar është dikush që ju shpëton, çliron nga rreziku. Kujtoni se ne thamë që ke lindur me dëshirën për të shkuar në rrugën tënde në vend të asaj të Perëndisë, kështu që ti je i pabindur dhe ndonjëherë grindavec. Ti e ke të lehtë të mos u bindesh urdhrave të Perëndisë. Ti s'mund të ndryshosh, ti s'mund të çliroh veten nga mëkati. Bibla thotë se, "Kur rritet mëkati, ky çon në vdekje" (Jakobi 1:15) (Pastaj lakmia, pasi mbarset, pjell mëkatin dhe mëkati, si të kryhet, ngjiz vdekjen. Jakobi 1:15 LIM) - që do të thotë të largohesh nga Perëndia përgjithmonë. Ti ke nevojë për dikë të shpëtojë nga mëkati yt. Zoti Jezus erdhi për të qenë Ai i vetmi Shpëtimtar nga mëkatet. Ai u bë njeri kështu që Ai mund të vdiste për mëkatet e tua dhe të mijat. Ai s'kishte mëkate, por Ai u ndëshkua, sikur mëkati i botës të ishte bërë nga Ai. Vetëm Zoti mund të largojë mëkatet e botës. Zoti Jezus është Perëndi dhe njeri dhe ja përse Ai është i vetmi Shpëtimtar nga mëkati. Ai është i gjallë sot dhe mund të heqë shtrëngimin e mëkati në jetën tënde. Ai mund të largojë gjithë mëkatet e tua. Ai mund të shpëtojë ty nga të ndarit me Zotin. Emri i tij në të vërtetë do të thotë "Shpëtimtar", ja përse Maria dhe Jozefi e quajtën atë Jezus.

Lumturia e bëri Marinë dhe Jozefin të harrojnë lodhjen e madhe që patën. Ata s'kishin gjumë tani, megjithëse çdo gjë ishte e qetë dhe asnjë lëvizje. Dukej sikur Betlehemi ishte në gjumë. Maria dhe Jozefi ishin vetëm me fëmijën e mrekullueshëm.

Papritur ata dëgjuan zëra! "Jozef, unë mendoj se dikush po vjen." Maria ndoshta u shqetësua pak kur dëgjoji zërat. Kush mund të ketë qenë? Ata panë nga dera në atë çast që disa barinj hynë brenda.

(Figura 2-5)

Ata po flisnin me gjallëri midis tyre. "Ky është vendi", thanë ata, "Këtu është fëmija. Është pikërisht siç tha engjëlli!" Maria dhe Jozefi u bënë kureshtarë. Engjëjt? Ata panë sesi barinjët shkuan drejt grazhdit. Ata ecën me kujdes dhe u ulën në gjunjë pranë fëmijës. Barinjët e panë atë me nderim fytyrat e tyre shprehën çudi. Ky ishte i Premtuari i Perëndisë! Ai për të cilin populli i Izraelit kishte pritur për vite të tëra. Lot të lumtur u rrodhën në faqe kur ata adhuronin Birin e Perëndisë, fëmijën në grazhd. A nuk mendoni që barinjët falenderuan Perëndinë për mbajtjen e premtimit të Tij dhe që i la ata të ishin një pjesë e kësaj mrekullie madhështore?

Maria dhe Jozefi pritën qetësisht. Por më në fund ata pyetën: "Po engjëlli?"

Me ngadalë barinjët u kthyen nga grazhdi të tregonin historinë e tyre. Do të ishte e pabesueshme në se Maria dhe Jozefi nuk do t'i kishin parë gjërat e pabesueshme të ndodhnin.

(Figura 2-4)

"Ne ishim në fushë. Disa nga ne ishin duke ruajtur delet. Të tjerët po ktheheshin për të fjetur. Papritur ne u zgjuam! Qielli u bë dritë sikur të ishte ditë. Pastaj ne pamë engjëllin dhe ai foli."

Duke dëgjuar historinë e barinjve Maria dhe Jozefi kujtuan engjëllin që vajti tek ata. A ishte ai i njëjti engjëll? Ata ishin kureshtarë të dinin çfarë u tha ai barinjve.

"E para, ai na tha të mos kishim frikë. Ne e dinim që ai ishte nga Perëndia dhe ne ishim jashtë mase të frikësuar. Engjëlli u përpoq të qetësonte zemrat tona. Ai tha se ai po sillte lajmin e ri të gëzimit të madhe i cili do të ishte për gjithë popullin." Barinjët kujtuan fjalët e sakta të engjëllit, "Për ju ka lindur këtë ditë në qytetin e Davidit një Shpëtimtar, i cili është Krishti Zoti." Engjëlli tha se Zoti Jezus ishte Shpëtimtari. Pse nuk mundi dikush të vdiste për mëkatet e botës? Çdo njeri tjetër ishte mëkatar që meritonte ndëshkimin e Perëndisë. Zoti Jezus ishte jo mëkatar, kështu që ai mund të vdiste për mëkatet e njerëzve të tjerë. Pse Zoti Jezus u bë njeri me qëllim që të ishte i vetmi Shpëtimtar? Ishin njerëzit, populli, që kishin mëkatuar kështu që një njeri nevojitej të merrte ndëshkimet e tyre. Por vetëm Perëndia mund të bënte një punë kaq madhështore që të merrte me vete mëkatet e shumë e shumë njerëzve. Kështu që Zoti Jezus është i vetmi shpëtimtar nga mëkati. (Fjalët e vargjeve përmendësh mund të vendosen pranë tabelës tani). Engjëlli tha se ata

mund të gjenin Shpëtimtarin si një fëmijë, i mbështjellë dhe i vendosur në grazhd.

Burrat duhet të kenë shpjeguar, "Ndërsa ne po përpiqeshim ta kuptonim gjithë këtë, diçka më tepër ndodhi. Qielli u mbush papritur me engjëj!"

"Ata po lavdëronin Perëndinë dhe po thoshin, 'Lavdi Zotit në qiell, dhe në tokë paqe, dashamirësi ndaj njerëzve.'" Nuk ishte çudi që kori i engjëjve këndoi për lindjen e një shpëtimtari të tillë madhështor. Në qoftë se ti e ke besuar tashmë Atë me të vërtetë për të të shpëtuar, ti mund të jesh absolutisht i sigurt se Ai të ka shpëtuar. Çdo gjë që kemi mësuar rreth Atij na thotë ne se Ai mund dhe shpëton. Në qoftë se Ai është Shpëtimtari yt, Bibla thotë se ti ke shpëtuar nga ndëshkimi për mëkatet e tua (Romakeve 8:1). Ai ka hequr shtrëngimin e mëkateve në jetën tënde. Ja pse ti sheh ndryshime në jetën tënde. Një ditë Ai do të çojë ty tek Perëndia Ati në qiell. Ti do të jesh i pastër dhe i përsosur në jetë të jetëve. Ai është një Shpëtimtar madhështor.

Ai nuk të braktis ty. Ai është i vetmi Shpëtimtar dhe kështu engjëjt kënduan në lindjen e Tij. "Ata ikën siç erdhën papritur," thanë burrat. "Ne e kuptuam se s'kishte arsye për të pasur frikë. Kjo ndodh se Perëndia na do neve, sepse Ai na dërgoi neve mesazhin nga qielli. Kështu ne vendosëm të vinim në Betlehem, të kërkonim Atë. Dhe ne e gjetëm Atë. Ne e pamë Atë, Krishtin; të Premtuarin e Perëndisë!"

(Figura 2-5)

Maria dhe Jozefi mund t'u kenë treguar barinjve gjërat e mrekullueshme që ndodhën në jetën e tyre para kësaj nate. Ndoshta Jozefi u tha atyre, kur u mblodhën afër grazhdit përsëri, "Emri i tij është Jezus (Shpëtimtar), mbasi Ai do të shpëtojë popullin e Tij nga mëkatet e tyre." Barinjët duhet të jenë mrekulluar. Fjalët e tyre të falenderimit kur ata adhuronin Atë s'mund të shprehnin gjithë gëzimin e zemrës së tyre.

(Figura 2-6)

Kur qyteti i Betlehemit u zgjua mëngjesin tjetër ata dëgjuan lajmet për ndodhitë e çuditshme. Barinjët ia treguan historinë e tyre të gjithë atyre që donin të dëgjonin. Ata treguan për engjëjt, për lajmin e mirë nga qielli... dhe për foshnjën. I Premtuari i Perëndisë, Krishti Zoti kishte lindur! Barinjët lavdëruan Perëndinë kur u kthyen te delet e tyre.

Barinjtë dëgjuan që Shpëtimtari kishte lindur dhe ata erdhën tek Ai. Po ti? Sot ti ke dëgjuar që Ai është i vetmi që mund të të shpëtojë. Ai mund të marrë me vete mëkatin që të ndan nga Perëndia. Ai mund të copëtojë dorën që të shtrëngon jetën. Ti s'mund ta shikosh Atë mbasi Ai tani është në qiell, por mund t'i besosh Atij me gjithë zemrën tënde. Në qoftë se me të vërtetë dëshiron që Ai të të shpëtojë, besoji Atij që Ai ta bëjë për ty tani. Ai do ta bëjë, mbasi engjëlli tha, "Vërja emrin Jezus sepse Ai do të shpëtojë popullin e tij nga mëkatet e tyre."

Shumë njerëz nuk mundën ta besonin këtë. "Çfarë histori e çuditshme," thanë ata mbasi tundën kokën dhe shkuan në rrugën e tyre. Maria mendoj e mendoj rreth ç'ka ndodhi dhe u mrekullua për të ardhmen. Premtimi i Perëndisë për të ardhmen mund të besohet si edhe premtimet e Tij për të kaluarën. Ajo do ta falenderonte Atë për këtë. Lajmi i mirë nga engjëlli ishte për të gjithë njerëzit. Si ndiheni rreth asaj që ndodhi atë natë? Mos u bëj si ata njerëz që dëgjuan lajmin e mirë, por ata nuk erdhën tek Shpëtimtari. Mos vazhdo me mëkatet e tua i ndarë nga Perëndia. Jezusi lindi për tu bërë Shpëtimtar. Ai është i vetmi Shpëtimtar. Në qoftë se me gjithë zemrën tënde dëshiron që të shpëtosh nga mëkati, beso tani tek Zoti Jezus. Ti mund ti thuash diçka si kjo: "Zoti Jezus, unë kam bërë shumë gjëra të gabuara, unë e di unë kam nevojë të shpëtoj. Faleminderit që vdiqe për mua; të lutem më merr mëkatet dhe bëhu Shpëtimtari im." Ai do të të dëgjojë. Ai do të të shpëtojë. Kujto vargun e Biblës," Dhe ajo do të lindë një djalë dhe ti do t'i vësh emrin Jezus, sepse Ai do të shpëtojë popullin e tij nga mëkatet e tyre." (Mateu 1:21).

Mësimi Tre

Dijetarët Adhurojnë Mbretin

Shkrimi i shenjtë:	Mateu 2:1-14
E vërteta qendrore:	Jezus Krishti lindi Mbret
Zbatime:	Të pashpëtuar: Besoni Atë t'ju nxjerrë ju nga mbretëria e Satanit e t'ju marrë në mbretërinë e tij. Të shpëtuar: Adhuroni Atë.
Pikat kryesore të mësimit:	<ul style="list-style-type: none">- Dijetarët e shohin yllin- Ata marrin vesh kuptimin e tij - VQ- Ata bëjnë përgatitje për udhëtimin në Jude - VQ- Ata bëjnë udhëtimin- Ata arrijnë në Jeruzalem- Udhëheqësit hebrenj thonë se Ai do të lindë në Betlehem - VQ- Herodi takon Dijetarët- Herodi pyet ata t'i thonë se ku mund të gjejë Mbretin - VQP- Dijetarët ndjekin yllin për në Betlehem- Ata gjejnë Zotin Jezus- Ata adhurojnë Atë - VQSH- Perëndia paralajmëron ata të mos kthehen tek Herodi- Ata kthehen në shtëpi nga një rrugë tjetër - VQP- Engjëlli i thotë Jozefit të shkojë në Egjipt- Ai i bindet - VQP
Varg për t'u mësuar përmendësh:	Rishiko Lluca 1:32 dhe Mateu 1:21

Mësimi

Çfarë lumturie! Fjala do të ketë kaluar nga një grup tek tjetri. "Shiko yllin! Ç'është ai?"

Shumë kohë përpara mësimit tonë të Biblës, shumë burra jetonin në një vend lindor dhe quheshin "Dijetarë". Disa nga këta Dijetarë i dhanë këshilla mbretit të tyre. Ata ndihmuan për të udhëhequr vendin e tyre. Ata ishin burra me shumë arsimim. Disa nga ata studionin yjet.

(Figura 3-1)

Një natë të mrekullueshme disa nga këta Dijetarë panë një "yll të ri". Ata vrapuan tek librat e tyre.

"Ç'është libri? A mund të supozohej se mund të ishte një kometë?" Jo, nuk parashikohej ndonjë kometë. Çfarë mund të shkaktonte një yll kaq të ndritur që të shfaqej kaq papritur?

Këta Dijetarë e dinin që yjet kurrë nuk ndryshojnë. Dimër pas dimri të njëjtët yje shfaqeshin në qiell. Verë pas vere të njëjtët yje dukeshin. Planetët lëviznin andej këtej dhe këta Dijetarë e kuptonin këtë. Kjo ishte diçka ndryshe. Çdo të thoshte kjo?

Në një farë mënyre që ne nuk e dinim, këta Dijetarë e kuptuan që ylli do të shpallte lindjen e një mbreti në tokën e Judës. Ata kishin të drejtë, Zoti Jezus Krishti, një mbret madhështor kishte lindur. Në qiell Ai kishte qenë përgjithmonë Zot mbi engjëjt. Ata u bindeshin urdhrave të Tij dhe këndonin lavdërimet e Tij. Ai kishte më shumë pushtet sesa të gjithë mbretërit e tokës së bashku! Megjithëse Ai kishte lindur si fëmijë, Ai kurrë s'pushoi së qeni Mbret. Perëndia, që bëri qiellin dhe tokën me siguri mundi të vinte një yll të veçantë në qiell që të lajmëronte lindjen e Mbretit të Tij.

Engjëlli i tha barinjve se lajmi i mirë ishte për gjithë popullin. Ylli lajmëroi Dijetarët për lajmin e mirë. "Le të shkojmë të hetojmë arsyen për këtë yll", thanë Dijetarët. Do të ishte një udhëtim i gjatë.

Duheshin deve për të përshkuar rërën e shkretëtirës. Ushqime, veshje, para duheshin për shumë javë. Mund të ishte një udhëtim i rrezikshëm. Një karvan i vogël me siguri mund të sulmohej nga banditët në shkretëtirë. Në qoftë se karvani do të kishte shumë njerëz dhe deve, si grup i madh do të ishte më i sigurt dhe i mbrojtur nga hajdutët. "Ne do të marrim dhurata nga vendi ynë për mbretin," thanë ata.

Dhuratat u zgjodhën me kujdes. Flori... që mund të ishte një dhuratë e çmuar. Temjan i cili ishte përdorur shpesh në adhurimin e Perëndisë në tempullin e madh. Dhe mirrë, një parfum i shtrenjtë nga vendet e lindjes. Këto dhurata të pasura nga toka e tyre qenë të përshtatshme për një mbret. Por, dhurata më e mirë e Dijetarëve ishte vetja e tyre. Ata ishin gati të linin shtëpitë dhe familjet e tyre, të harxhonin kohë për të ndërmarrë një udhëtim të gjatë, të vështirë, të rrezikshëm për atë që ata besonin se ishte Mbreti i hebrenjve. Sa shumë donin ata të jepnin për një njeri për të cilin ata dinin aq pak! Por ata e dinin që Ai ishte një mbret. Ne dimë mjaft më shumë rreth Tij. Perëndia e dha Atë të bëhej Shpëtimtari ynë. Por a e dini ju që Bibla thotë se Ai është Mbret? Ai është Perëndia, kështu që Ai mund të bëjë çfarëdo gjëje që Ai dëshiron. Ai është shumë, shumë më madhështor dhe shumë më i fuqishëm se çdo udhëheqës tjetër apo qeveri. Ai sundon mbi ata të gjithë. Bibla thotë se Ai është Mbret i mbretërve. Ky ishte Mbreti që Dijetarët kërkonin.

(Figura 3-2)

Karvani u nis përmes shkretëtirës. Të nxehtit e diellit dhe rëra përvëluese gjatë ditës e bënë udhëtimin jo të këndshëm. Pas perëndimit të diellit, Shkretëtira ishte e ftohtë. Burrat u mbështollën me batanije dhe fjetën afër njeri tjetrit në çadrat e tyre. Ata e mbanin thesarin për dhuratë afër vetes së tyre. Dikush ruante pa ndërprerje i gatshëm për të dhënë alarmin në çdo moment rreziku. Kaluan ditë, javë, muaj. Akoma karvani ecte në drejtim të yllit të ri, megjithëse ndonjëherë dhe s'shihej.

Më në fund ata hynë në tokën e hebrenjve. Ku mund ta gjenin ata Mbretin? Me siguri në Jeruzalem në kryeqytet.

Udhëtarët duket t'i kenë veshur mantelet e

tyre më të mirë të cilët ata i kishin ruajtur për kohën kur ata do të takonin Mbretin. Duke i parë ata, populli i Jeruzalemit, do të kishte njohur menjëherë se ata ishin vizitorë të rëndësishëm dhe se ata kishin ardhur nga larg.

"Ku është Ai që ka lindur Mbret i hebrenjve?" pyetën ata. "Ne kemi parë yllin e Tij në lindje dhe erdhëm ta adhurojmë Atë."

(Figura 3-3)

Mbreti i hebrenjve! Asnjëri nga ata që e dëgjuan pyetjen nuk dinte gjë rreth Mbretit të hebrenjve. A mund të pyetej Herodi? Herodi ishte mbret. Të gjithë e dinin se ai nuk mund të kontrollonte dot veten. Po të dëgjonte ai për një mbret tjetër...Por shpejt Herodi dëgjoi.

"Unë besoj se ju prisni që një mbret të vijë," tha ai. "Ku do të lindë ai?" Udhëheqësit hebrenj i dhanë përgjigjen. "Në Betlehem, në tokën e Judës," thanë ata, "Kështu ka shkruar profeti, 'Ti, Betlehem, në tokën e Judës nuk je aspak më i vogli ndër princat e Judës, sepse nga ti do të vijë Ai që do të udhëheqë popullin tim, Izraelin!'"

Qindra vite më parë, para ardhjes së Zotit Jezus Krisht në tokë, Perëndia kishte thënë se Ai që do të dërgonte do të bëhej një "gubernator" ose "udhëheqës".

Ne mendojmë se udhëheqësi i tokës tonë është shumë i rëndësishëm dhe ai është. Ne i bindemi dhe e respektojmë atë, por ne nuk përulemi përpara tij sikur ai të jetë një perëndi. Zoti Jezus është një Mbret qiellor, Mbret mbi çdo udhëheqës dhe mbret tjetër. Ai është Biri i vetëm i Perëndisë. Por Herodi s'do të mirëpriste kurrë një mbret tjetër!
Fshehtas i thërriti Dijetarët.

(Figura 3-6)

"Kur saktësisht e patë yllin për herë të parë?" pyeti mbreti. Duke mësuar për shqyrtimet, përgatitjet dhe udhëtimin e gjatë, Herodi u kujdes të mbante shënime të veçanta për kohën kur ishte shfaqur ylli. "Shkrimet e hebrenjve thonë se Mbreti i tyre do të lindë në Betlehem. Shkoni atje dhe kërkonin me kujdes derisa ta gjeni atë."

Mbase Herodi pothuajse e pëshpëriti urdhrin tjetër. "Kur ta gjeni atë, ejani dhe më tregoni, kështu që edhe unë mund të vijë dhe ta adhuroj atë."

Herodi e kishte kuptuar gabimisht! Ai kishte

menduar se Zoti Jezus Krisht do të përpiquej t'i zinte vendin! Por Zoti Jezus nuk ishte nga ky lloj mbreti. Më vonë Ai tha: "Mbretëria ime nuk është e kësaj bote" (Gjoni 18:36). Ai erdhi të sundojë në zemrat dhe jetën e burrave dhe grave, djemve dhe vajzave. Kjo do të ishte mbretëria e Tij! Bibla na tregon se janë dy mbretëri në botë. Njëra është mbretëria e Satanit, armikut të Perëndisë. Ajo është mbretëria ku ti ndodhesh kur lind; meqenëse ti ndodhesh në të, ti shpesh nuk i bindesh Perëndisë. Nëna të thotë të qëndrosh brenda shtëpisë ndërkohë që ajo shkon të bëjë pazarin. "Pres një telefonatë nga Teze Ana; në qoftë se telefonon, merre telefonin," tha ajo. Jo shumë kohë pasi nëna ikën, shoku yt të thërret: "Eja jashtë të luajmë. Do të lë të ngasësh biçikletën time të re," ai të merr me të mirë. Në qoftë se shkon në udhën e Zotit, ti duhet ti bindesh nënës sate dhe të qëndrosh brenda. Por ti nuk vepron kështu, ti vendos interesin tënd në fillim, ti shkon të ngasësh biçikletën. Ti do rrugën tënde, jo të Zotit. Mbretëria tjetër është ajo e Jezus Krishtit. Ai sundon mbi ata që Ai i ka shpëtuar ose çliruar nga mbretëria e Satanit. Ata të cilët Ai i ka shpëtuar janë të kënaqur t'i binden Atij si Mbretit të tyre. Kështu për shembull ata e kalojnë të dielën ashtu si do Mbreti i tyre. Çfarë do të donte Ai që ti të bësh të dielën? Në ç'mbretëri je? Zoti Jezus Krisht është i vetmi që mund të të shpëtojë nga mbretëria e Satanit. Ai është Mbreti i plotfuqishëm. Herodi nuk e dinte se ç'lloj mbreti do të ishte Jezus Krishti.

Ai vetëm donte të shpëtonte nga Ai. Çdo njeri që e njihte Herodin do ta kuptonte që ai po gënjente. Ai nuk e kishte për qëllim ta adhuronte atë. Mbreti Herod ishte një njeri i djallëzuar, i keq që nuk kujdesej veçse për rrugën e vet. Por Dijetarët nuk e dinin që mbreti nënkuptonte diçka tjetër me ato që tha.

Dijetarët ishin të lumtur kur lanë pallatin. Duke shikuar Betlehemin ata u bënë akoma më të lumtur. "Shikoni," thirrën ata, "ylli!" Ja ku ishte përsëri! Tani mbi Betlehem. Devetë e tyre bënë për një kohë të shkurtër rrugën nëntë kilometra nga Jeruzalemi deri në Betlehem. Burrat i mbanin sytë te ylli në çdo moment. Kur hynë në Betlehem ylli u shkoi përpara. Pastaj ndaloi dhe pushoi mbi një shtëpi. Çfarë mrekullie!

(Figura 3-4)

Pothuajse pa frymë dijetarët hynë në shtëpi dhe gjetën Zotin Jezus. "Foshnja ishte me Marinë, nënën e tij," thotë Bibla. Zoti Jezus Krisht, Biri i Perëndisë, Mesia, Mbreti i hebrenjve, Ai që do të shpëtonte popullin e tij

nga mëkatet e tyre. Ata i dhanë thesaret e tyre: ar temjan dhe mirrë. Ata e adhuruan Atë. Ata u kënaqën se kishin ardhur për ta lavdëruar dhe ta falenderuar. Asnjë mundim s'kishte qenë i madh për këtë moment - ky moment kur ata mund të përkuleshin para Mbretit të hebrenjve. Këta ishin burra të zgjuar, të pasur, të rëndësishëm, por megjithatë ata u përkulën para fëmijës se vogël. Në qoftë se Zoti Jezus të nxori ty nga mbretëria e Satanit dhe të solli ty në mbretërinë e Tij, ti mund të mësosh shumë nga këta burra. Mendo kush është Mbreti yt, Jezus Krishti, Biri i Perëndisë. Ndërsa ti mëson edhe më shumë për të, vazhdo ta falenderosh se është kaq i madhërisëm, kaq i mrekullueshëm. Ky quhet adhurmim dhe ashtu bënë Dijetarët. Prandaj kur ti flet me Mbretin tënd mos kërko vetëm gjëra, por harxho më shumë kohë duke menduar për madhësitinë pushtetin dhe dashurinë e Tij; falenderoje që është i madhërisëm dhe i mirë. Kur i flet Atij, gjithmonë trego nderim. Sepse Ai është Mbreti, ne ndonjëherë gjuhëzohemi dhe përkulim kokat kur ne lutemi. Kur ndonjëri i flet atij me zë të lartë, mbase në bashkësi, mos qesh nën hundë ose mos pëshpërit. Mbaj mend se Ai është Mbreti dhe adhuroje Atë, si bënë Dijetarët.

Para se të flinin atë natë mbase Dijetarët i kishin kujtuar njeri tjetrit: "Nesër ne do të kthehemi t'i tregojmë Mbretit Herod që ne e gjetëm Mbretin e hebrenjve." Por në mëngjes gjërat kishin ndryshuar! "Pashë një ëndërr natën e kaluar," tha njëri prej tyre. "Perëndia na paralajmëroi të mos kthehemi tek Mbreti Herod." Burrat ranë dakord. "Ne nuk do të kthehemi nga rruga e Jeruzalemit por do të kthehemi në vendin tonë nga një rrugë tjetër." Dijetarët u kthyen në shtëpi duke menduar se ata e kishin gjetur Mbretin. A e ke gjetur ti? A është Jezus Krishti Mbreti i jetës sate? Në qoftë se po, mos harro ta adhurosh atë. A të kujtohet çdo të thotë kjo?

Mbase sot ti e di që ndodhesh në mbretërinë e Satanit, por me gjithë zemër ti dëshiron të shpëtosh nga ajo. Zoti Jezus është Mbreti mbi gjithçka. Ai mund të të nxjerrë ty nga mbretëria e Satanit dhe të të sjellë në mbretërinë e tij (Kolosianëve 1:13). Kërko ta bëjë sot këtë gjë për ty, kërkoji Atij të drejtojë jetën tënde që sot e tutje. Perëndia, i cili dinte që Herodi po bënte plane të vriste Zotin Jezus, dërgoi engjëllin e Tij të paralajmëronte Jozefin. "Merre fëmijën e vogël," tha engjëlli, "Merre dhe Marinë nënën e tij dhe nxitoni për në Egjipt. Qëndroni atje derisa t'ju dërgoj fjalë përsëri, sepse Herodi do të përpiquej ta vrasë Atë."

(Figura 3-5)

Udhëtimi për në Egjipt do të ishte një udhëtim i gjatë dhe Jozefit do t'i duheshin shumë para. A mendoni se dhuratat e dijetarëve ishin më tepër se ç'duheshin për çdo nevojë? Sa të kënaqur duhet të kenë qenë dijetarët kur morën vesh se Perëndia i kishte përdorur dhuratat e tyre për t'u kujdesur për Birin e tij. Herodi nuk do të shpëtonte kaq shpejt nga ky Mbret! Ndryshe nga Herodi, Zoti Jezus do të sundonte përgjithmonë. Mbretëria e tij është madhështore. Përfshin njerëz nga e gjithë bota. Ka njerëz atje që kanë jetuar shumë kohë përpara; ka njerëz atje që janë gjallë sot. Të gjithë armiqtë e Jezusit do të shpartallohen dhe Ai do të sundojë mbi të gjithë njerëzit e Tij përgjithmonë. Bibla thotë, "Dhe mbretëria e tij nuk do të ketë kurrë të sosur." (Lluka 1:33)

Mendo me kujdes në cilën mbretëri je. Në qoftë se me të vërtetë do të shpëtosh nga mbretëria e Satanit, beso Jezus Krishtin, Mbretin e mbretërve, që të të shpëtojë.

Fjala e Zotit thotë, "Prandaj edhe mund të shpëtojë plotësisht ata që me anë të tij i afrohen Perëndisë." (Hebrenjve 7:25).

Thuaji Zotit Jezus, "Zoti Jezus, unë e di që Ti je Mbret, unë dua të jem në mbretërinë tënde. Të lutem të më shpëtosh nga mbretëria e Satanit dhe bëhu Shpëtimtari im dhe Mbreti im. Faleminderit që vdiqe për mua."

Mësimi Katër

Zoti Jezus Krisht Si Fëmijë

Shkrimet e shenjta: Mateu 2:19-23, Lluka 2:40-52

E vërteta qendrore: Zoti Jezus ishte një fëmijë.

Zbatime: **Të pashpëtuar:** Krahaso jetën tënde me të Tijën dhe do të shikosh sa mëkatar je.
Të shpëtuar: Ti duhet të ndjekësh shembullin e tij.

Pika kryesore të mësimit:

- Maria, Jozefi dhe fëmija lënë Egjiptin
- Ata shkojnë në Nazaret - VQ
- Jezusi ndihmon në një punishte marangozësh - VQSH
- Ai mëson Fjalën e Zotit
- Ai shkon në sinagoga - VQSH
- Dymbëdhjetë vjeç Jezusi shkon në Jeruzalem
- Ai shkon në Tempull
- Ai bën shumë pyetje
- Ai ngelet mbrapa
- Maria dhe Jozefi e zbulojnë që Ai ka humbur
- Ata kthehen në Tempull
- Maria: "Pse na e bëre këtë?"
- Jezusi: "Unë duhet të kujdesem për punët e Atit tim" - VQSH
- Familja kthehet në Nazaret
- Zoti Jezus i bindet Marisë dhe Jozefit - VQSH dhe P

Varg për tu mësuar përmendësh:

Hebrenjve 2:18
"Sepse, duke qenë se ai vetë hoqi kur u tundua, mund t'u vijë në ndihmë atyre që tundohen."

Mësimi

(Figura 3-5)

"Ngrihu," tha engjëlli, "Merre fëmijën e vogël dhe nënën e tij dhe kthehu në tokën e Izraelit sepse të gjithë ata që kishin ndër mend t'i vritnin vdiqën."

Bibla nuk na tregon sa gjatë Jozefi, Maria dhe Biri i vogël i Perëndisë qëndruan në Egjipt përpara se engjëlli t'u tregonte një lajm tjetër. Kjo ishte hera e tretë që engjëlli i foli Jozefit në ëndërr.

(Figura 4-1)

Përsëri familja përgatitej për udhëtim. A do të shkonin ata në Nazaret, ku ata banonin para se të lindte foshnja, apo do të shkonin në Betlehem? Jozefi vendosi që të shkonin në

Betlehem. Por pasi erdhën në krahinë Jozefi

dëgjoi disa lajme të këqija. Djali i Herodit ishte mbreti i ri. Ai ishte po aq i keq dhe mizor sa dhe i ati. Jozefi nuk dinte ç'të bënte. Mbase duke u lutur Zoti i tregoi ç'të bënte.

"Mos ndalo këtu," ishte paralajmërimi. "Shko në Galile." Nazareti ishte në Galile, kështu familja u kthye në Nazaret. Zoti Jezus ishte akoma fëmijë, ne nuk e dimë saktësisht çfarë moshe kishte gjatë kësaj kohe. Si gjithë fëmijët Ai kishte për të mësuar të ecte dhe të fliste. Ai kishte për të mësuar të shkruante e të lexonte. Jam i sigurt që Ai luante me fëmijët e tjerë në Nazaret. Ai ishte 4 vjeç, 6 vjeç, 9 vjeç - ose çfarëdo moshe që je ti. Është e mrekullueshme që Biri i Perëndisë ka qenë një herë fëmijë si ti, sepse kjo do të thotë se Ai të kupton ty. Ai e di çfarë të lumturon dhe çfarë të hidhëron ty; Ai i

kupton problemet e tua, shakatë dhe të qeshurat e tua, lotët e tua kur lëndohesh.

Mos mendo, "Asnjeri nuk më kupton si ndjehem"; Zoti Jezus Krisht ka qenë fëmijë dhe Ai të kupton.

Jozefi u kthye të punonte në punishten e marangozit. Atje djali i vogël, Jezus u rrit. Ai mësoi të bëhej një marangoz (Marku 6:3). Jozefi duhet ta ketë mësuar Atë të godiste një gozhdë pa goditur gishtin e Tij. Ai duhet të ketë mësuar të sharronte një dërrasë përgjatë një vije të drejtë. Shumë nga gjërat që Ai bënte ishin të tilla që çdo djalë në moshën e tij mund t'i bënte. Por ishte diçka, e cila e bënte këtë djalë, Jezus të ishte shumë i ndryshëm. Ai kurrë nuk bëri mëkat. Ai kurrë nuk gënjeu nënën e tij apo Jozefin apo ndonjë tjetër. Ai kurrë nuk qe i keq me vëllezërit dhe motrat. Ai kurrë nuk tallej qeshte me njeri dhe kurrë nuk bënte hile në lojë. Në qoftë se Jozefi i kërkonte të bënte diçka që Atij nuk i pëlqente ta bënte Ai kurrë nuk përplaste këmbët dhe kurrë nuk kthente fjalë. Ai kurrë nuk bënte sherr dhe nuk përplaste derën. O djalë i Krishterë apo vajzë e Krishterë, a do të dish si të jetosh për Zotin në shtëpi? Mendo si jetonte Zoti Jezus kur Ai ishte në moshën tënde dhe ndiq shembullin e tij. Ai, Biri i Perëndisë, i cili u bë një fëmijë me dëshirë iu bind Marisë dhe Jozefit. Ai e njihnte Ligjin e Zotit dhe mbante e atë. Ai e dinte që Zoti kishte thënë, "Nderojë babanë tënd dhe nënën tënde." Ai iu bind këtij urdhri. Nëna dhe babai juaj do fillojnë të kuptojnë që ti i përket Jezus Krishtit në qoftë se ti u bindesh atyre.

Ti do të jesh ndryshe nga shokët e tu: ata nuk u binden prindërve, në qoftë se ata mendojnë që nuk do t'i zbulojnë, apo në qoftë se prindërit e tyre nuk janë aty. Por në qoftë se ti ndjek shembullin e Zotit Jezus, ti do t'u bindesh: ti do të shkosh në krevat kur prindërit do të thonë: kur ata thonë që ty nuk të lejohet të luash jashtë, as mos mërmërit as mos u anko.

Në qoftë se ti e do Zotin Jezus, mendo për kohët kur ti e ke më të vështirë t'u bindesh prindërve dhe thuaji Zotit sot, "Të lutem më ndihmo të jem i bindur në shtëpi, ashtu si ishte Zoti Jezus. "Ndërsa Jezusi rritej, Maria dhe Jozefi duhet të kenë qenë shumë të kujdesshëm t'i mësonin Atij Fjalën e Perëndisë (Dhiatën e Vjetër). Bibla na tregon shumë pak për Jezusin kur ishte djalë i vogël. Aty thuhet, "...fëmija rritej..." (Lluka 2:40). Libra të tjerë na tregojnë se fëmijët mbi gjashtë vjeç në atë kohë duhet të shkonin në shkollë. Mësuesit e tyre quheshin Rabinj. Me përparësi njëzetepesë studentë të

tjerë, Zoti Jezus mbase ka qëndruar në këmbë apo ishte ulur në dysheme, ndërsa Rabinjt u mësonin Dhiatën e Vjetër, Fjalën e Perëndisë. Fëmijët mësonin përmendësh shumë pjesë nga Dhiata e Vjetër.

Çdo të shtunë pa dyshim Ai shkonte në sinagogë, e cila ishte një vend adhurimi, diçka si kishat tona. Ai me kënaqësi shkonte në Shtëpinë e Perëndisë. Mbaj mend se në qoftë se Ai është Shpëtimtari yt, gjithashtu është shembulli yt. Në ç'mënyrë ti mund të ndjekësh shembullin e tij në këtë rast? (*Lejo fëmijët të përgjigjen.*) A ke menduar ndonjëherë, "Nuk dua të shkoj në kishë," apo "Kisha është e mërziqshme; e pse të mos shkoj të gjuaj peshk?" "Zoti Jezus shkonte në Shtëpinë e Perëndisë pa u ankuar, dhe ti duhet të shkosh gjithashtu. Nganjëherë është e vështirë të kuptosh çdo gjë që dëgjon atje.

Kërkoji Zotit të të ndihmojë të kuptosh shumicën e asaj që dëgjon. Ai do të të ndihmojë, dhe ti do të mësosh diçka më shumë për të, po të dëgjosh me kujdes. Shumë herë gjatë vitit ndodhte që hebrenjtë e adhurorin Perëndinë në një mënyrë të veçantë. Ata i quanin këto mënyra të veçanta adhurimi, festa. Jozefi dhe Maria sigurisht ia shpjegonin këto Birit të Perëndisë, Jezusit.

Të paktën një herë në vit Jozefi shkonte në Jeruzalem. (Jeruzalemi ishte pranë Betlehemit ku Jezusi kishte lindur.) Jozefi gjithmonë shkonte atje në kohën e Festës së Pashkës.

(Figura 4-2)

Pashka ishte festa më e rëndësishme nga festat e hebrenjve dhe kishte një kuptim të mrekullueshëm për ta. Ishte për të kujtuar se njëherë ata kishin qenë skllëvër të një mbreti të egër në Egjipt. Por, Perëndia donte që ata të ishin të lirë. Mbreti mendonte se ai ishte më i madh se Zoti dhe ai nuk i linte të lirë. Për ta detyruar mbretin t'i lironte ata Perëndia tha që fëmija më i madh në çdo familje do të vdiste brenda një nate të caktuar. Ai iu kërkoi njerëzve të tij që të therrnin një qengj dhe me gjakun e qengjit të lyenin dyert e shtëpive të tyre. Zoti tha, "Kur unë të shoh gjakun e qengjit, unë do të kaloj mbi ju," me kuptimin që kur Ai të kalonte mbi atë shtëpi asnjeri nuk do të vdiste atje. Kështu, ajo natë u quajt Pashka. Perëndia caktoi një kohë që njerëzit të festonin Pashkën çdo vit. Ishte koha kur njerëzit kujtonin në një mënyrë të veçantë sesi Zoti i shpëtoi ata. Ndoshta Maria i ka shpjeguar Jezusit, "Kur të

rritesh, ne do të të marrim me vete në Jeruzalem për Pashkë."

Jezusi kurrë nuk i mërziste me të lutura për të shkuar. Ai vetëm bindej dhe priste. Ai e dinte kur ishte njëmbëdhjetë vjeç që vitin tjetër do të shkonte. Ai duhet të ketë qenë mjaft i lumtur kur i numëronte muajt. Sa ngadalë dukej sikur ecnin. Më në fund, Ai ishte dymbëdhjetë vjeç. Tani Ai numëronte javët dhe pastaj ditët. Më në fund erdhi dita, ata do të linin Nazaretin dhe do të shkonin në Jeruzalem.

Jezusi nuk habitej të shikonte shumë njerëz duke shkuar në Jeruzalem. Djem të tjerë të moshës së tij ishin me prindërit e tyre. Ndërsa burrat, gratë dhe fëmijët udhëtonin për në jug, edhe më shumë njerëz bashkoheshin me ta. Nganjëherë burrat ecnin në një grup; gratë në një tjetër dhe fëmijët shkonin së bashku. Udhëtimi zgjati disa ditë. Natën ata duhet të kenë ngritur kampin në anë të rrugës. Ishte një zakon kur ata i afroreshin Jeruzalemit, turma citonte fjalë nga Psalmet. Zoti Jezus kishte mësuar shumë nga Fjalët e Perëndisë. Ai duhet të ketë shoqëruar të tjerët duke përsëritur Psalmet. Duke parë përreth kodrave dhe maleve ata thanë, "Unë i ngre sytë nga malet; nga do më vijë ndihma? Ndihma me vjen nga Zoti, që ka bërë qiejt dhe tokën." (Psalmi 121:1,2)

Turma i mbante sytë përballë qytetit për pamjen e parë të tempullit. Papritur dikush thirri,

"Shiko! Ja ku është!" Përsëri ata lavdëruan Perëndinë duke përsëritur një Psalm. "U gëzova kur më thanë: 'Shkojmë në shtëpinë e Zotit!' Këmbët tona u ndalën brenda portave të tua, o Jeruzalem." (Psalm 122:1,2)

Djalit Jezus sigurisht iu drodhën këmbët vetëm duke parë fluturimthi tempullin e Perëndisë. Që nga larg dukej duke qëndruar më lart se të gjitha ndërtesat e tjera. Shumica e tij ishte mermer dhe shumë ishte lyer me ar dhe argjend. Ishte i mrekullueshëm. Kishte kaq shumë gjëra për të parë dhe kaq shumë për të mësuar.

Ndërkohë që qengjat po thereshin në tempull, njerëzit përkujtonin Pashkën e parë. Gjaku i qengjave u mblodh në legenë dhe u spërkat mbi altarin (në vend të dyerve në Pashkën e parë). Gjaku që ofruar si flijim për mëkatet.

Pasi gjaku që përhapur mbi altar, qengjat u poqën dhe grupet familjare hëngrën ushqimin e

Pashkës. Kishte shumë gjëra për të bërë në Jeruzalem me ushqime të tjera të veçanta dhe kohë për të adhuruar në tempull. Jezusi ishte i mahnitur nga tempulli. Ishte tempulli i Perëndisë. Shtëpia e Atit të tij.

(Figura 4-3)

Ai ishte shumë i interesuar në gjërat që ndodhën atje. A mendoni ju se Ai e dinte atëherë se kur të rritej Ai do të vdiste në kryq duke ofruar gjakun e tij si flijim për mëkatet? A mendoni ju se Ai e dinte se pas ofrimit të tij për mëkatet, nuk do të bëheshin më flijim kafshësh? Vargu në Biblën tonë, që atëherë nuk ishte shkruar akoma, thotë, "...dhe gjaku i Jezus Krishtit, Birit të tij, na pastron nga çdo mëkat." (1 Gjon 1:7) As ky varg nuk ishte shkruar, "Krishti vdiq për mëkatet tona." (1 Korintasve 15:3; Hebrejve 10:10,12,19).

Megjithatë Zoti Jezus kishte shumë pyetje që Ai donte të bënte.

(Figura 4-4)

Mësuesit në tempull dukeshin kaq të zgjuar. Sigurisht ata mund t'u përgjigjeshin pyetjeve të Tij. Ai duhej të fliste me ta... dhe Ai po shikonte për kohën kur mund ta bënte këtë.

Nuk është gabim të kesh pyetje! Mbase ti ke pyetje për ndonjë gjë që ke dëgjuar nga Fjala e Perëndisë. Mbase ti me të vërtetë do të besosh Jezus Krishtin si Shpëtimtarin tënd por ti nuk je i sigurt si. Prit në karrigen tënde kur të tjerët të kenë shkuar dhe unë do të tregoj ty, nga Fjala e Perëndisë, përgjigjet për pyetjet e tua. Zoti Jezus ishte shumë i interesuar në çfarë Ai dëgjoji. Ndërsa Ai u ul dhe dëgjonte, turma nga Nazareti u nis për në shtëpi.

(Figura 4-5)

Jozefi duhet të ketë udhëtuar me burrat. Ai mbase ka menduar, Jezusi është me Marinë, Maria duhet të ketë ecur me gratë. Ajo mbase ka menduar, Jezusi është me Jozefin. Kur ata u takuan ata thanë, "Ai mbase është me ata që vrapojnë para grupit." Madje kur Jezusi nuk u bashkua me ta për të ngrënë drekë ata thanë, "Ai duhet të jetë duke ngrënë me kushërinjtë e Tij ose me familjet e shokëve."

Aty nga mbrëmja ata filluan të pyesin për Të. "A e keni parë Jezusin?"

"A e ka parë njeri djalin tonë? A nuk ka qenë Ai me djemtë e tjerë të turmës?"

KU ËSHTË AI?"

Ishte e qartë për ta tani - Jezusi nuk gjendej në

turmë.

Maria dhe Jozefi nxituan për në Jeruzalem aq shpejt sa mundnin. Sa të shqetësuar ishin! Mos vallë i kishin zhgënjyer shpresat e Perëndisë kur Ai ua dha Birin e Tij për t'u kujdesur? Zemrat e tyre ishin mbushur me frikë për atë që mund të kishte ndodhur. Kur arritën në Jeruzalem ata e kërkuan në të gjitha vendet ku kishin qenë, veçanërisht në tempull.

Por tempulli ishte kaq i madh, dhe kishte shumë, shumë dhoma. Sigurisht edhe të tjerët ishin duke kërkuar. Zoti Jezus kishte tre ditë që kishte humbur! Ata shkonin lartë e poshtë nëpër salla. Brenda dhe jashtë dhomave. Maria u kthye në një qoshe me Jozefin pas dhe... ja ku ishte Ai! Ulur atje mes mësuesve.

Për një moment ata vetëm shikuan.

(Figura 4-6)

Zoti Jezus ishte duke dëgjuar mësuesit. Dhe ata e dëgjonin Atë. Ai u bënte pyetje. Dhe ata e pyesnin Atë. Çdo të thoshte kjo? Bibla thotë, "...të gjithë ata që e dëgjonin, habiteshin nga zgjuarsia e tij dhe nga përgjigjet e tij" (Lluka 2:47). "Biri im," thirri Maria, "Pse na e bëre këtë? Babai yt dhe unë të kërkuam. U shqetësuam kaq shumë."

"Por pse më kërkuat?" pyeti Ai. "Nuk e kuptoni që unë duhet të jem në shtëpinë e Atit tim, dhe të bëj punën e Tij?" Me këtë mënyrë të sjellshme Ai u kujtoi atyre se Babai i Tij i vërtetë ishte Perëndia.

Madje Maria dhe Jozefi duhet të mësonin që Zoti Jezus kishte ardhur në tokë për të bërë çfarë Zoti, Ati i tij, donte. Ai do të bënte gjithçka që Ati i Tij kishte planifikuar për Të dhe asgjë nuk do ta luante Atë nga kjo. Në qoftë se ti i përket Zotit Jezus, t'i mund të mësosh nga Ai që ti duhet gjithmonë t'i bindesh Zotit, së pari. Le të tregojmë për Gjonin dhe miqtë e tij, të cilët planifikuan të shkonin në pishinë të shtunën.

"Pse të mos pyesim atë djalin e ri, Thomain. Ai nuk ka asnjë shok."

Shokët e Gjonit thanë: "Oh, jo, ne nuk do ta pyesim atë."

"Mua nuk më pëlqen ai."

"Ai nuk di të notojë mirë."

"Ai është tepër i qetë."

"Ai ka një fytyrë të pistë."

Gjonit si hiqej fytyra e trishtuar e Thomait nga mendja. Çfarë duhet të bëjë ai në qoftë se do të ndjekë shembullin e Jezus Krishtit, dhe t'i bindet Zotit përpara çdo njeriu? *(Lejoi fëmijët të sugjerojnë çfarë duhet të bënte ai.)*

Fëmijët e krishterë duhet të bëhen gjithnjë e

më shumë si Jezus Krishti. Ai, Maria dhe Jozefi u kthyen në Nazaret. Maria e shihte Birin e saj ditë pas dite dhe mendonte e mendonte për gjërat që kishin ndodhur në Jeruzalem.

Zoti Jezus së shpejti do të bëhej një adoleshent. Bibla na thotë se Ai ishte gjithmonë i bindur ndaj Marisë dhe Jozefit. Ai nuk thoshte, "Nuk e kuptoj pse unë nuk mund të shkoj aty ku çdo njeri mund të shkojë." Ai nuk sillej si rebel në shtëpi. Në qoftë se je një adoleshent, ose kur të bëhesh i tillë, sillu si Zoti Jezus. Bibla thotë, "Ju bij, binduni prindërve në çdo gjë, sepse kjo është e pranueshme për Zotin. (Kolosianëve 3:20).

Ne dimë shumë, shumë pak për Zotin Jezus gjatë viteve kur ka qenë adoleshent. Por Bibla na thotë se Ai u zgjat dhe u forcua, Zoti me të vërtetë e bekoji Atë dhe njerëzit e Nazaretit mendonin mirë për Të (megjithëse ata nuk e dinin kush ishte Ai në të vërtetë!). Në qoftë se Ai është Shpëtimtari yt, kërkoi Atij të të ndihmojë të ndjekësh shembullin e Tij; të jesh si Ai duke iu bindur Zotit para çdo njeriu, të shkosh si Ai në shtëpinë e Zotit, të jesh i bindur në shtëpi.

Në qoftë se nuk e njeh Atë, jeta e Tij e pastër pa mëkate tregon sa mëkatar je ti. Jeta e Tij të tregon që ty të nevojitet të lahesh nga mëkatet dhe të ndryshosh jetën tënde në sajë të Tij. Mbase ndërsa ne pamë jetën e Zotit Jezus si fëmijë, ti ke parë sa i ndryshëm dhe i keq je. Ti e shikon tani se jeta jote nuk i pëlqen Perëndisë. Ne mësuam se Jezus Krishti mund të të ndihmojë të bëhesh ashtu si do Zoti. Ai vetë ka thënë, "Unë jam udha, e vërteta dhe jeta; askush nuk vjen tek Ati përveçse nëpërmjet meje." (Gjoni 14:6). Ai është rruga e vetme për te Perëndia. Nuk do t'i besosh Atij ta bëjë këtë gjë për ty tani? Pastaj Ai do të të ndihmojë të jetosh në mënyrën që i pëlqen Atij. Ai do të të bëjë ty më shumë dhe më shumë si Vetja e Tij.

Mësimi Pesë

Zoti Jezus Krisht Në Tundim

Shkrimi i Shenjtë:	Mateu 3:1-4; Marku 1:4-12 Lluka 3:1-16,21,22; 4:1-13 (Radha e tundimeve është nga Mateu)
E Vërteta Qendrore:	Jezus Krishti u tundua në çdo drejtim, ashtu si dhe ne, e megjithatë, mbeti pa mëkat.
Zbatime:	Të shpëtuar: Besoji Atij të të ndihmojë që të kapërcesh çdo tundim.
Pikat kryesore të mësimi:	<ul style="list-style-type: none">- Gjoni predikon në Jordan- Ai tregon për Atë që do të vijë- Zoti Jezus vjen- Ai u pagëzua nga Gjoni- Fryma e Shenjtë vjen në formën e një pëllumbi- Zëri: "Ky është Biri Im i dashur..."- Zoti Jezus udhëhiqet për në shkretëtirë- Satani: "Bëji këta gurë bukë" - VQS- Zoti Jezus: "Njeriu nuk jeton vetëm nga buka" - VQS- Satani e provokon Zotin Jezus duke i thënë të hidhej nga maja e tempullit- Zoti Jezus: "Mos provoko Zotin, Perëndinë tënd" - VQS- Satani i ofroi Atij mbretëritë e botës- Zoti Jezus: "Adhuro vetëm Zotin Perëndinë tënd" - VQS- Satani e lë Atë për pak kohë- Engjëjt kujdesen për Zotin Jezus - VQS
Varg për t'u mësuar përmendësh:	Hebrenjve 2:18 <i>"Sepse, duke qenë se ai vetë hoqi kur u tundua, mund t'u vijë në ndihmë atyre që tundohen."</i>

Mësimi

Një betejë e egër po zhvillohej! Ju nuk do ta kishit parë apo dëgjuar atë, sepse zhvillohej thellë brenda Filipit. Vetëm tre muaj më parë ai kishte pranuar Jezus Krishtin si shpëtimtarin e tij. Vëllezërit e tij e shanin, ngandonjëherë ata i fshihnin Biblën. Mamaja dhe babai i tij i thoshin, "Ne nuk besojmë që ke nevojë të shpëtohesh, ti shpejt do të heqësh dorë prej saj." Ishte kaq e vështirë të jesh i Krishterë dhe Filip i ndjente se po dorëzohej. Ai e dinte që Zoti Jezus e kishte shpëtuar, dhe ai e donte Zotin. Po ishte kaq e vështirë në shtëpi, Filip i ndihej si i ndarë më dysh. "A më kupton njeri?" mendonte Filip i dëshpëruar. "A mund të më ndihmojë njeri?"

Përgjigjja e pyetjeve të tij është një PO e madhe. Dëgjoje këtë, "Ai u vu në provë në çdo drejtim, po ashtu si dhe ne, e megjithatë mbeti pa mëkat". Kjo është ajo që ne lexojmë në Bibël për Jezus Krishtin. Ai e kupton problemin e Filipit, Ai u tundua që të dorëzohej por Ai nuk u dorëzua. Ai mund të të ndihmojë ty sepse Ai kaloi gjithë llojet e tundimeve, por Ai kurrë nuk mëkatoi. Herën e fundit ne pamë që dhe kur ishte fëmijë Ai kurrë nuk mëkatoi. Ai nuk ishte më një fëmijë. Ai kishte punuar për disa vite me Jozefin.

(Figura 5-1)

Një ditë lajme të reja arritën në Nazaret dhe në punishten e marangozit. "Një burrë i quajtur Gjoni po predikon pranë lumit Jordan dhe turma

të mëdha po vijnë për ta dëgjuar atë. Ai po pagëzon njerëzit në lumë. Ai quhet "Gjon Pagëzori". Ky ishte djali i Zakarias dhe Elizabetës, çifti që Maria kishte vizituar para se të lindte Jezusi! Zoti Jezus e dinte tani ishte koha kur Ai duhet të linte punishten e marangozit. Ai shkoi në lumin Jordan të takonte Gjon Pagëzorin.

Gjoni e njihte Fjalën e Zotit dhe tani ishte një predikues i madh. Lloj-Lloj njerëzish vinin ta dëgjonin atë - të rinj dhe të vjetër, të pasur dhe të varfër, udhëheqës apo sundimtarë, dhe shumë njerëz të thjeshtë. Ata vinin nga larg apo nga afër, bile nga qyteti i Jeruzalemit. Njerëzit pyetnin veten, "Është Gjoni, Krishti i Premtuari?"

"Jo," tha Gjoni, "Ai që po vjen është kaq i fuqishëm sa unë nuk jam i denjë të ulem e t'i heq këpucët."

(Figura 5-2)

Së shpejti Ai erdhi. Turma nuk e dinte kush ishte Ai, por Gjoni e njihte Atë. Kur Zoti Jezus doli nga turma duke i kërkuar Gjonit ta pagëzonte, Gjoni nuk mundi ta besonte. "A mundem unë të të pagëzoj Ty?" pyeti ai. "Ti duhet të më pagëzosh mua."

"Kështu duhet të veprosh tani," u përgjigj Zoti Jezus. Dhe, si u fut në ujë, Gjoni e pagëzoi Atë.

(Figura 5-3)

Pasi Zoti Jezus doli nga uji një diçka e mrekullueshme ndodhi! Perëndia, Fryma e Shenjtë, që kishte marrë formën e një pëllumbi, erdhi dhe qëndroi mbi Zotin Jezus. Një zë nga qielli u dëgjua! "Ky është Biri im i dashur, me të cilin jam i kënaqur."

(Figura 5-4)

Ishte zëri i Atit Perëndi! Sa e mrekullueshme! Ati Perëndi dhe Fryma e Shenjtë ranë dakord me Birin Perëndi që Ai po vepronte drejt. Kjo na tregon ne përsëri që ndërsa është vetëm një Perëndi, Ai është tre persona.

Gjon Pagëzori dëgjoi dhe kuptoi. Dikush tjetër dëgjoi dhe urreu çdo pjesë të kësaj ndodhie të mrekullueshme. A e dini kush ishte ai? Ai ishte Satani, Djalli, armiku i Perëndisë.

(Figura 5-5)

Është gjithnjë plani i armikut të Perëndisë të shkatërrojë gjithçka që bën Perëndia. Ky ishte ai

që tundoi burrin dhe gruan e parë, të vinin në dyshim fjalën e Perëndisë dhe të mos i bindeshin Zotit. Kur Perëndia e dërgoi Shpëtimtarin, Zotin Jezus, në botë, ky armik ishte ai që hodhi idenë në zemrën e Mbretit Herod për të vrarë Zotin Jezus që fëmijë. Ai planifikoi që Shpëtimtari të mos vdiste në kryq për gjithë mëkatet e botës. Në qoftë se Biri i Perëndisë nuk do të vdiste dhe nuk do të derdhte gjakun e Tij në kryq, mëkatet e tua (dhe të miat) nuk do të faleshin. Satani donte me çdo kusht që Jezus Krishti të mëkatonte...sepse pastaj Ai kurrë nuk do t'i shpëtonte të tjerët.

Menjëherë pas kësaj dite të veçantë kur Jezusi u pagëzua dhe Perëndia foli nga qielli. Fryma e Shenjtë e drejtoi Zotin Jezus në shkretëtirë ku djalli duhet ta vinte në provë. Shkretëtira ishte një vend ranor dhe me shkëmbinj. Asnjë nuk jetonte atje. Zoti Jezus ishte vetëm me kafshët e egra. Për dyzet ditë Ai qëndroi atje pa ngrënë gjë prej gjëje. Ai ishte shumë i uritur! Dhe Satani ishte gati ta vinte në provë atë.

"Në qoftë se ti je Biri i Perëndisë," tha djalli, "jep urdhër që këta gurë të kthehen në bukë." Ishte njësoj sikur armiku të thoshte, "Ati yt nuk po kujdeset për Ty. Ai të lë ty të uritur. Ai nuk po vepron mirë. Ti nuk ke nevojë për ndihmën e Tij. Ti mund të kujdesesh për veten. "Edhe sot Satani e bën shpesh këtë gjë. Ai përpiqet që t'u mbushë mendjen njerëzve të Perëndisë që Ai nuk kujdeset me të vërtetë për ta. Ai mbase e ka bërë Filipin, për të cilin folëm në fillim, të mendojë, "Në qoftë se Perëndia të do ty, Ai nuk do të lejonte të ndodhnin këto gjëra. "Në qoftë se ti e do Zotin Jezus, Satani do të hedhë këto mendime në mendjen tënde gjithashtu.

Kurrë mos harro, Shpëtimtari yt e di me saktësi çfarë po përjeton ti.

Lart në qiell Ai lutet për ty, që ti të çlirohesh nga mëkati. Ai e di si është tundimi dhe Ai e di tamam çfarë duhet t'i kërkojë Atit Perëndi për ty. Ai mundet dhe ndihmon, duke u lutur për ty gjithmonë. Duke parë gurët rrotull Tij, Zoti Jezus pa sa shumë ngjanin ata me copa të vogla buke. Ai mundej ta merrte gurin dhe ta kthente në bukë në duart e Tij. Kjo bukë do ta ngopte urinë e Tij. Por më shumë se gjithçka tjetër, Zoti Jezus donte t'i bindej Atit të Tij. Po t'i bindej Satanit, Ai do të mëkatonte. Ai nuk u dha nga ky tundim i Satanit.

Zoti Jezus e kishte fshehur Fjalën e Perëndisë në zemrën e Tij. Ai e përdori Fjalën e Perëndisë

të fitonte mbi Satanin. "Është shkruar," tha Zoti, "Njeriu nuk jeton vetëm nga buka, por me çdo fjalë që del nga goja e Zotit" (nga Ligji i Përtërirë 8:3)

Ushqimi do ta mbajë trupin tënd gjallë, por ti në të vërtetë, që të jetosh përgjithmonë, të nevojitet Fjala e Perëndisë. Në qoftë se ti i bindesh fjalës që Perëndia ka thënë, Ai do të kujdeset për ty. është e rëndësishme për ty të dish se çfarë ka thënë Perëndia në Fjalën e Tij. Kjo do të ndihmojë ty t'u thuash "Jo" ideve që Satani të vë në mendje. Zoti Jezus refuzoi t'i bindej Satanit. Armiku i Perëndisë dështoi. Në qoftë se ti e ke besuar Zotin Jezus si Shpëtimtarin tënd, kur Satani pëshpërit, "është shumë e vështirë të ndjekësh Jezus Krishtin; dorëzohu," ose, "Në qoftë se Perëndia do të donte me të vërtetë ty, gjërat nuk do të ishin kaq të vështira; dorëzohu, "ti nuk duhet t'i bindesh atij. Ai është një armik i fortë, por Jezus Krishti është më i fortë. Ai e mundi Satanin dhe me ndihmën e Tij, edhe ti mund ta mundësh atë. Ai ka pasur beteja shumë më të ashpra sa ti do të kesh dhe, Ai e mundi Satanin çdo herë! Ai mund të të ndihmojë ty. Kur ato ide të gabuara të hyjnë në mendje, kërkoji Zotit Jezus të të ndihmojë ty t'i thuash "Jo" Satanit.

Por Satani kishte plane të tjera. Ai e mori Zotin Jezus në majë të tempullit.

"Në qoftë se Ti je Biri i Perëndisë, hidhu që këtej," Satani tha, "Sepse është shkruar, "Ai do t'u japë urdhër Engjëjve të tij për ty; edhe ata do të mbajnë mbi duart e tyre, që të mos ndeshësh me këmbën tënde ndonjë gur." (Psalmi 91:11,12)

Satani gjithashtu, foli fjalë nga Bibla. Por ai nuk i tha saktë ato. Ai i la jashtë pjesën që thoshte se engjëjt do të... "të mbrojnë, kudo që të shkosh." Perëndia i ka dhënë engjëjve urdhër që të kujdesen për ne kur ne jemi në rrugën e Perëndisë duke bërë çfarë do Ai që të bëjmë. Djalli u përpoq që atij vargu t'i jepte një kuptim që në të vërtetë s'e kishte. Ai po thoshte, "Le të shohim sa i pushtetshëm është Perëndia. Sigurisht Ai do ta përdorë pushtetin e Tij për të mbrojtur Ty."

Zoti Jezus pa poshtë nga maja e tempullit në rrugët e Jeruzalemit. Vendet rreth tempullit ishin gjithmonë të populluara. Në qoftë se Ai do të hidhej dhe do të binte në tokë pa u vvarë, do t'u provonte njerëzve se Ai ishte i mbrojtur nga pushteti i Perëndisë. Njerëzit do ta shoqëronin Atë. Ishte një tundim. Por nuk ishte rruga e Perëndisë. Zoti Jezus i tha! "Jo" këtij tundimi me

një varg tjetër nga Shkrimi i Shenjtë të cilin Ai kishte mësuar përmendësh "Është shkruar," tha Ai, "Nuk do të tundoni Zotin!" (Ligji i Përtërirë 6:16) Ai e besonte Fjalën e Zotit, të cilën Ai i kishte fshehur në zemrën e Tij. Zoti Jezus nuk mëkatoi!

Në qoftë se ti e do Zotin Jezus Krisht, Satani do të përpiket të të bëjë ty të mos i bindesh Perëndisë, në mënyrë që të fitosh popullaritet. Mbase ti dhe miqtë e tu jeni vonuar për në mësim. Ata thonë, "Ne do të themi që ne nuk e dëgjuam zilen. "Çfarë do të bësh ti? A do të refuzosh ti të thuash një gënjeshtër dhe pastaj të humbësh shoqërinë e tyre? Është shumë e vështirë të vepros në këto raste. Zoti Jezus e di sesa e vështirë është. Ai mund të të ndihmojë ty t'i bindesh Perëndisë.

Mos harro, Ai lutet për ty, dhe gjithashtu Ai është me ty kur ti tundohesh. Ai që kurrë nuk iu dorëzua Satanit, do të të ndihmojë ty që të mos dorëzohesh.

Satani prapë nuk u dorëzua. Ai e mori Zotin Jezus në një mal shumë të lartë. Duke parë rreth e rrotull mund të shihte larg kilometra e kilometra të tërë, dhe ishte e mrekullueshme. "A i shikon këto mbretëri të botës?" pyeti Satani. "Të gjitha këto do të t'i jap ty, në qoftë se ti bie në gjunjë dhe më adhuron!"

A keni parë ndonjë herë diçka që do të të bënte të njohur dhe ke pasur dëshirë për atë gjë? Bibla na thotë që ato mbretëri ishin të mrekullueshme. Zoti Jezus mund të kishte sunduar mbi to në atë kohë. Por, a mund të ndodhte ndonjëherë që Zoti Jezus ta adhuronte Satanin në vend të Atit të Tij, Perëndisë? Ai erdhi të plotësonte dëshirën e Atit të Tij. Ai do ti bindej Perëndisë.

"Largohu nga unë, Satan," tha Zoti Jezus Krisht. "Është shkruar, "Do të kesh frikë nga Zoti, Perëndia yt, do t'i shërbesh dhe do të betohesh për emrin e tij". (Ligji i Përtërirë 6:13) Përsëri Zoti Jezus iu përgjigj djallit me Fjalën e Perëndisë.

Në qoftë se ti je i krishterë, unë jam i sigurt që Satani është përpjekur të të bëjë ty të mos i bindesh Perëndisë me qëllim që të marrësh diçka që ti me të vërtetë dëshiron - "Kopjoje atë detyrë dhe ti do të marrësh nota të mira." Ose "Merri paratë për akullore në portofolin e nënës tënde, ajo kurrë nuk do ta marrë vesh." Është e vështirë të thuash "jo". Zoti Jezus e di sa e vështirë është dhe Ai na ka treguar ne sesi të

bëhemi të fortë kundër Satanit. Çdo herë Zoti i dha Satanit përgjigje nga Bibla. Kjo është një arsye pse është e rëndësishme të njohësh Fjalën e Perëndisë dhe të mësosh pjesë të saj.

Kur Satani vjen me idetë e tij, ti do ta kuptosh se ato janë gabim dhe ti do të jesh në gjendje të thuash, "Bibla thotë." Kur Satani thotë, "Kopjo," ose "Merri ato para," si do të përgjigjesh ti me fjalë nga Bibla? (*Lejoni fëmijët të përgjigjen.*)

A nuk është e mrekullueshme që çdo herë Zoti Jezus i përgjigjej Satanit me Fjalën e Perëndisë. Më në fund Satani e la atë për pak kohë.

Ndodhi atëherë që diçka shumë e mrekullueshme po zhvillohej.

(Figura 5-6)

Engjëjt erdhën dhe i shërbyen Zotit Jezus. Unë mendoj se ata i shpunë Atij ushqim - më shumë se vetëm bukë! Unë mendoj se ata i folën Atij me fjalë inkurajimi. Ai nuk kishte nevojë të hidhej nga tempulli, se engjëjt kujdeseshin për Atë. Atij i nevojitej vetëm t'i thoshte "Jo" Satanit dhe "Po" Perëndisë, dhe Perëndia i dërgoi engjëjt për t'i treguar dashurinë dhe kujdesin e Tij. Ne duhet t'i jemi shumë mirënjohës Zotit Jezus Krisht, që me dëshirë pranoi të tundohet. Me anë të asaj që pësoi Vetë dhe me anë të asaj që kërkohej nga Ai. Ai tani është i aftë t'u vijë në ndihmë njerëzve të cilët, të ngjashëm me veten e Tij, vihen në provë (Hebrenjve 2:18). Kur ti e ke të vështirë t'i bindesh Perëndisë, kur Satani përpiket të të bindë ty të bësh keq, mos thuaj, "Asnjëri nuk kupton". Zoti Jezus kupton. Ai lutet që ti do të largohesh nga mëkati. Ai është me ty, të ndihmon ty të mundësh Satanin. Ai do të të ndihmojë ty të mbash mend Fjalën e Perëndisë dhe ta përdorësh atë kundër djallit.

Para se ta lëmë klubin, me qetësi tregoji Zotit Jezus për luftën që ke pasur, kërkoi Atij ndihmë. Ti do të zbulosh për veten tënde që, ashtu siç thotë Bibla, Ai është në gjendje të ndihmojë ata që tundohen.

Mësimi Gjashtë

Zoti Jezus Krisht Thërret Nxënësit

Shkrimet e shenjta: Gjoni 1:29, 35-50; Marku 1:16-30; 2:13-17; Lluka 6:12-16.

E vërteta qendrore: Jezus Krishti edhe sot thërret burra dhe gra, djem dhe vajza të bëhen nxënësit e Tij.

Zbatime: **Të pashpëtuar:** Bindu thirrjes së Tij kur Ai i flet zemrës tënde.
Të shpëtuar: Vazhdo të jesh një nxënës besnik.

Pikat kryesore të mësimit:

- "Shiko atje është Qengji i Perëndisë!"
- Andrea dhe Gjoni ndjekin Zotin Jezus - VQP
- Ata qëndrojnë me Të gjatë ditës
- Andrea sjell Simonin tek Ai
- Simoni bëhet një nxënës
- Filipi bëhet një nxënës
- Natanaeli bëhet një nxënës - VQP
- Njeri i tregon një tjetri për Zotin Jezus - VQS
- Pjetri, Andrea, Jakobi dhe Gjoni punojnë me rrjetat e tyre
- Zoti Jezus, "Ejani pas meje..."
- Ata i lanë rrjetat e tyre dhe e ndjekin Atë
- Zoti Jezus e thërret Mateun - VQP
- Zoti Jezus lutet
- Ai zgjedh "të dymbëdhjetët"
- Ai i mëson ata - VQS
- Ai i dërgon ata - VQP

Varg për t'u mësuar përmendësh: Lluka 9:23
"Nëse dikush do të vijë pas meje, le ta mohojë vetveten, ta marrë çdo ditë kryqin e vet dhe të më ndjekë."

asnjë qengj, as për ndonjë flijim tjetër. "Mëkatet

Mësimi

(Figura 6-1)

"Shikoni!" tha ai, dhe ashtu bëri gjithkush.
"Ja Qengji i Perëndisë," tha Gjoni, "Ai që do të marrë mëkatet e botës."

Disa nga ata që ndoqën Gjonin duhet të kishin menduar mirë për këtë. Qengji i Perëndisë. Ata duhet të kenë menduar për qengjat në altarin e tempullit në Jeruzalem. Njëri pas tjetrit qengjat vriteshin dhe gjaku derdhej (nga trupi i kafshës). Ata qengja vdiqën për mëkatet. Por ata nuk i merrnin mëkatet. Perëndia e kishte planifikuar këtë mënyrë deri sa Biri i Tij, Zoti Jezus Krisht, të vinte si Qengji i Perëndisë. Gjaku i Tij, i derdhur në kryq, do t'i merrte mëkatet. Pas kësaj nuk do të kishte nevojë të sakrifikohej

e botës," tha Gjoni. Po, gjithë bota - ka mëkatuar; dhe kjo do të thotë ti dhe unë. Jezusi vdiq për mëkatet tona, për gjithë mosbindjet tona ndaj Perëndisë.

Dy nga nxënësit e Gjonit ishin me Të të nesërmen kur Zoti Jezus po ecte aty pranë. Përsëri Gjoni tha, "Ja, Qengji i Perëndisë." Menjëherë dy nxënësit e lanë atë dhe filluan të ndjekin Jezusin. Ata donin të mësonin më shumë nga Ai, Qengji i Perëndisë. Ata do të bëheshin nxënësit e Tij, ose ndjekësit e Tij. Kjo na bën të kuptojmë çfarë është një nxënës i Jezus Krishtit. Nxënës është një njeri, i cili e ka besuar Jezus Krishtin si Qengjin e Perëndisë, që vdiq për mëkatet e tij. Jezus Krishti ende është

Qengji i Perëndisë, i cili bëri flijimin e fundit për mëkatet. Edhe sot Ai thërret burra dhe gra, djem dhe vajza të bëhen nxënësit e Tij. Bindja ndaj thirrjes së Tij do të thotë ti besosh Atij, si Ai që vdiq për mëkatet e tua, duke besuar tek Ai të lajë mëkatet e tua dhe të të bëjë ty të pastër gjithmonë para Perëndisë.

Kjo është mënyra sesi mund të bëhesh një nga ata që ndjekin ose një nxënës i Qengjit të Perëndisë. Duke besuar Zotin Jezus është fillimi i një jete bindjeje ndaj Tij.

Biri i Perëndisë u kthye drejt tyre. "Çfarë po kërkon?" pyeti Ai.
"Mësues, ku banoni ju?" e pyetën ata.
"Ejani dhe shikoni," tha Zoti Jezus.

Dhe ata ashtu vepruan. Ata qëndruan me Të për gjithë atë ditë. Të dy nxënësit të cilët kishin shoqëruar Gjonin po mësonin tani nga Zoti Jezus. Sa gjëra të mrekullueshme duhet të kenë mësuar atë ditë ata dy burrat, Andrea dhe Gjoni (jo Gjon Pagëzori, por një Gjon tjetër).

(Figura 6-2)

Andrea mezi po priste të jepte lajmin. Vëllai i tij Simon duhet të dëgjojë për këtë burrë. "Simon!" thërriti ai. "Ne e gjetëm Mesinë!" (Mesia do të thotë "Krishti" ose "I Premtuar"). Pa dyshim Andrea ishte i lumtur. Ata që e donin Perëndinë kishin folur për ardhjen e Mesias aq gjatë sa nuk mbahej mend. Ata kishin shpresuar kaq kohë për ardhjen e Mesias. Tani Ai ishte këtu! Shpejt Simoni u bashkua me Andrean dhe së bashku ata nxituan të gjenin Zotin Jezus, Birin e Perëndisë.

"Ti je Simoni," tha Zoti Jezus, "Emri yt do të jetë Pjetër." Dhe Simoni, i cili tani e tutje do të quhej Pjetër, ishte po kaq i lumtur sa ishte Andrea. Ndoshta Andrea dhe Pjetri i treguan shokut të tyre Filipit, meqë Filipi ishte nga qyteti i tyre.

(Figura 6-3)

Të nesërmen Zoti Jezus e gjeti Filipin. "Më ndiq mua," tha Ai. Dhe kështu, Filipi u bë një nxënës i Zotit Jezus. Filipi gjithashtu ishte i lumtur dhe gjeti Natanaelin.

"Ne gjetëm Të Premtuarin," tha, "Atë për të cilën shkruan profetët dhe Moisiu! Është Jezusi, biri i Jozefit, i cili vjen nga Nazareti!" (Filipi ndoshta nuk e ka kuptuar që Jezusi ishte Biri i Perëndisë.)

"Nazaret!" bërtiti Natanaeli. "A ka mundësi të vijë gjë e mirë nga Nazareti?"
"Eja dhe shiko," tha Filipi.

Kur Jezusi e pa Natanaelin, Ai tha, "Ky është me të vërtetë një burrë i ndershëm."
"Nga më njeh ti?" pyeti Natanaeli.
"Para se të të thërriste Filipi, unë të pashë ty nën pemën e fikut," tha Jezusi.
Ishte njësoj sikur Ai të thoshte, "Unë të njoh përpara se ti ke menduar për Mua."
Ai të njeh edhe ty, ashtu siç je. Dhe Ai të do ty! Ai të thotë ty të kthehesh nga mëkati dhe të shkosh tek Ai. Ai të thërret ty të bëhesh një nxënës i Tij. Tamam siç thirri Natanaelin. Mbase ti e di që Ai do që ti ta ndjekësh atë; ti ke dëshirë t'i bindesh, por ti nuk je i sigurt si të bëhesh nxënës. Në qoftë se ti ke dëshirë të më pyesësh për këtë në fund të Takimit, unë do të jem këtu pranë tabelës dhe do të kënaqem duke të treguar ty me fjalë nga Bibla si të bëhesh nxënës i Zotit Jezus. Eja dhe fol me mua.

"Mësues," tha Natanaeli, "Ti je Biri i Perëndisë! Ti je Mbreti i Izraelit!" (Ose Mbreti i hebrenjve.) Edhe megjithëse Filipi i kishte folur për Të si biri i Jozefit, Natanaeli e besoi se Ai ishte Biri i Perëndisë. Andrea solli vëllanë e tij Simonin; Filipi solli shokun e tij Natanaelin. Të jesh nxënës i Zotit Jezus Krisht do të thotë t'u tregosh të tjerëve për Të. A ke ndonjë vëlla apo shok të cilit mund t'i tregosh për Të? Mbase ata të pyesin pse e lexon Biblën, ose pse ti nuk qesh dhe tallesh me plakun poshtë në rrugë. A ke pasur ndonjë rast t'u tregosh atyre se ti i përket Jezus Krishtit? Ti mund t'i ftosh ata këtu javës tjetër, kështu edhe ata mund të dëgjojnë Fjalën e Perëndisë. Zoti Jezus edhe sot thërret njerëz për t'u bërë nxënës. Të jesh një nxënës do të thotë që ty nuk të vjen turp t'u tregosh të tjerëve që ti i përket Jezus Krishtit. Filipi i tregoi Natanaelit. Zoti Jezus duhet të ketë qeshur kur Ai i tha Natanaelit, "Ti do të shohësh gjëra më të mëdha se kjo."

Ne mësuam për pesë burrat që u bënë nxënës të Birit të Perëndisë. A mund të kujtosh emrat e tyre? Ata kishin etje të mësonin më shumë për Atë. Ata e dinin që fjalët e Tij ishin shumë të rëndësishme. Sa herë që të mos ishin të zënë me punë, ata donin të ishin me Të.

(Pikturë 6-4)

Andrea, Pjetri dhe Gjoni ishin peshkatarë. Vëllai i Gjonit, Jakobi, që punonte me ta në biznes peshkimi, dëgjoji edhe ai rreth Zotit Jezus Krishtit. Pasi ata takuan Birin e Perëndisë, duhet

të kenë folur rreth Tij më shumë se çdo gjë tjetër.

Një mëngjes peshkatarët po përgatisnin rrjetat e tyre për punë. Pjetri dhe Andrea hodhën rrjetat në ujë dhe i tërhoqën përsëri duke shpëlarë rërën dhe gurët e vegjël. Gjoni dhe Jakobi ishin te barka me babanë e tyre duke riparuar disa vende të dëmtuara në rrjetat.

Kur ngritën kokën, ata panë Zotin Jezus duke ecur gjatë bregut të liqenit. Çdo herë që ata shihnin Atë, ndjeheshin të lumtur. Ai erdhi direkt tek ata ku po punonin. "Ejani me mua," tha Ai, "dhe unë do t'ju bëj juve peshkatarë njerëzish."

Burrat e kuptuan se kjo thirrje për ta ndjekur Atë ishte tepër e veçantë.

Kjo do të thotë..."lini punën tuaj; ndaloni peshkimin. Tani ejani dhe mësoni rreth meje. Më lejoni mua t'ju mësoj rreth Perëndisë. Më lejoni mua t'ju dërgoj për të sjellë njerëz të tjerë tek Unë."

Ç'mendon ti, si ndiheshin ata? Ndoshta ndjenjat e tyre ishin të trazuara. Ishte e mrekullueshme të ishe i ftuar (ose i zgjedhur) për të ndjekur Atë. Por, të linin punën? Ndoshta ata menduan mjaft sesa shumë patën punuar për të peshkuar të tjerë derisa fituan lekët e duhura të blinin barkat e tyre për në liqenin e Galileesë; dhe në mëngjes ata nxorën tërë atë peshk në breg. Pasi ata shkarkuan barkat dhe ndanë peshqit e vegjël nga të mëdhenjtë, njerëzit u afruan e po prisnin të blinin peshk të freskët.

S'do të ketë më peshkim çdo ditë? S'do të shitet më peshk? Ku do të gjenin ata para të mbanin familjet e tyre? Por peshkatarët nuk menduan rreth këtyre gjërave aq gjatë, mbase Bibla thotë "menjëherë" Pjetri dhe Andrea lanë rrjetat e tyre dhe ndoqën Jezusin. Jakobi dhe Gjoni lanë babanë e tyre dhe u larguan nga biznesi i peshkimit. Zoti Jezus kishte zgjedhur ata dhe ata duhet të ndiqnin Atë.

Zoti Jezus tha se Perëndia Ati e di se për çfarë kemi nevojë, dhe në qoftë se ne i japim Atij vendin e parë në jetën tonë, Ai do të plotësojë nevojat tona (Mateu 6:31-33). Nxënësit ishin gati t'i besonin Zotit për këtë. Ata e dinin se Perëndia i donte ata dhe ata besonin se Ai do të kujdesej për ta.

(Figura 6-5)

Ndoshta ka qenë vështirë për ata peshkatarë të parafytyronin se Jezusi mund të donte çdo njeri. Ata shpesh shkonin përballë zyrës së Mateut, tagrambledhësit. Shumë njerëz e

urrenin atë. Tagrambledhësit ishin zakonisht njerëz të pandershëm. Ata shpesh herë merrnin para nga populli pa të drejtë. Një ditë pas tjetrës, Mateu ulej në zyrën e tij pranë bregut të liqenit të Galileesë. Një ditë Zoti Jezus shkoi tek ajo zyrë. Njerëzit u mbledhën rreth Tij.

Andrea dhe Pjetri dhe nxënës të tjerë -ndoshta ishin gjithashtu atje. Por Zoti Jezus i hodhi sytë Mateut.

"Eja me mua," tha Ai. Menjëherë Mateu la tavolinën dhe lekët dhe e ndoqi pas!

Pjetri dhe Gjoni lanë barkat e tyre, Mateu la punën si tagrambledhës, sepse për t'u bërë nxënësi i Jezus Krishtit gjithmonë do të thotë të lësh diçka. Për ju nuk do të thotë të lësh shtëpinë apo shkollën por do të thotë të lësh çdo gjë që ti e di se në jetën tënde është e gabuar. Gjuha e keqe, shoqëria e keqe, zakonet e këqija, karakteri i keq... ti e di se çfarë është problemi. A je i përgatitur të largohesh nga ky? Kjo mund të thotë të ndërrosh besimet dhe idetë e tua, kështu që ti beson çfarë na mëson Bibla. Ti e di se çfarë duhet të lësh. Ndoshta ti je një nxënës, por gjëra të tjera janë bërë më të rëndësishme sesa Zoti Jezus Krisht. Në qoftë se ka një program të mirë në televizor, a do të lësh mësimin e të dielës? Kur shoku yt të kërkon të shkosh të luash me të në vend që të shkosh në klubin "Lajmi i Mirë", a do ta lësh Bashkësinë? Kërkoji Zotit të të falë dhe të të ndihmojë për t'u bërë nxënësi më besnik i Zotit Jezus Krisht.

Tani ne dimë për shtatë nxënësit të cilët Ai i thërriti të punonin për Të. Le të themi emrat e tyre - Andrea, Pjetri, Jakobi, Gjoni, Filipi, Natanaeli (që shpesh quhet Bartolomeu) dhe Mateu. Zoti Jezus donte dymbëdhjetë burra që Ai do të dërgonte të punonin për Të. Në mbarim të një të shtune Zoti Jezus shkoi në mal.

Bibla thotë se Ai shkoi atje të lutej. Ai u lut gjithë natën. Ai po kërkonte të zgjidhte të tjerë për të punuar për Të. Ishte mjaft e rëndësishme të zgjidheshin njerëz të drejtë. Kështu Ai foli me Atin e Tij për këtë gjithë natën.

Në mëngjes kur Ai zbriti nga mali kishte ardhur një grup i madh nxënësish që prisnin për Të. Fjala e Perëndisë thotë, "Ai zgjodhi dymbëdhjetë." Tani ne emëruam shtatë. Por ishin dhe pesë të tjerë: Thomai, një Jakob tjetër, Simoni, Tadeu dhe Juda Iskarioti.

(Figura 6-6)

Këta njerëz nuk kishin dëgjuar kurrë një mësues si Zoti Jezus Krishti. Ata i pëlqenin ato kohë, kur larg turmës, uleshin dhe dëgjonin këtë mësues të mrekullueshëm.

"tregimin," "largimin," "mësimin," dhe përdorini ato kur jepni mësimin.]

Zoti Jezus Krisht kaloi mjaft kohë duke u mësuar nxënësve të Tij për Perëndinë dhe rrugët e Tij. Shpesh ata ishin studiues të ngadaltë por Ai ishte i durueshëm me ta, mbasi të mësosh nga Zoti Jezus është shumë e rëndësishme për çdo nxënës. Zoti Jezus akoma kërkon njerëz të bëhen nxënësit e Tij. Po të jeni ju nxënësit e Tij, ose do të bëheni të tillë, ju do të mësoni nga Ai. Patjetër ju nuk mund të uleni në një kodër me Të, por ju mësoni nga Ai duke lexuar Biblën. Çdo herë që Fjala e Perëndisë lexohet apo shpjegohet, ju duhet të dëgjoni me kujdes. Në qoftë se jeni në moshë për ta lexuar Biblën për veten tuaj, ju duhet ta bëni atë çdo ditë, e sidomos në qoftë se ju i përkisni Zotit Jezus. Në qoftë se ti do të flasësh me mua sesi të lexosh një pjesë të Biblës çdo ditë, më pyet mua pastaj. Nxënësit gjithmonë mësojnë nga Zoti Jezus Krisht. Edhe në qoftë se ti jeton shumë gjatë, ti prapë ke shumë për të mësuar!

Pasi kishin mësuar shumë gjëra, Zoti Jezus Krisht nisi nxënësit të punonin për Të. Ata nuk thanë, "Ne s'duam të shkojmë." Ata bënë çfarë u tha Zoti i tyre. Ata e dinin se të ishte një nxënës nënkuptohej t'i bindesh Atij. Ajo nënkupton të njëjtën për ty, po të bëhesh nxënësi i Tij. Kur ti beson Zotin Jezus, Qengjin e Perëndisë, të të largojë mëkatet, ky është fillimi i një jete bindjeje ndaj Tij. Ti mëson sesi do Ai të bëhesh, kur lexon Biblën; pastaj ti i bindesh Atij. Ti e di se Zoti thotë për shembull, "Fëmijë, binduni prindërve tuaj."(Efesianëve 6:1). Si nxënës ti i bindesh Perëndisë duke qenë i bindur në shtëpi, madje edhe kur nuk ndihesh në formë të mirë. Ti e tregon që je nxënës i Zotit Jezus Krisht duke iu bindur Atij. Zoti Jezus Krisht thërret çdo lloj njerëzish, çdo lloj fëmijësh të bëhen nxënësit e Tij. A e ndjen sot në zemrën tënde se Ai po të thërret? Ai po të thotë ty, "Eja me mua."

Në qoftë se ti me të vërtetë dëshiron të jesh nxënësi i Tij, foli Atij qetësisht në zemrën tënde: "I dashur Qengji i Perëndisë, faleminderit që vdiqe për mua. Të lutem pastromë nga mëkatet e mia dhe bë më nxënësin tënd." Ndoshta ti je nxënësi i Tij, por meqë mësove për besimin, tregimin, të jetuarit, të studiuarit dhe të bindurit, ti e kupton që ka disa gjëra në jetën tënde që nuk i kanë pëlqyer Zotit tënd. Tregoji Atij për këtë, kërkoji Atij të të falë dhe të të ndihmojë të bëhesh nxënës më i mirë.

[Ju mund të bëni rripa letre për fjalët "besimin",